

31999R0800

L 102/11

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

17.4.1999

REGULAMENTUL (CE) NR. 800/1999 AL COMISIEI
din 15 aprilie 1999

de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

să se confrunte operatorii și autoritățile competente, s-au adoptat dispoziții pentru un regim special fără licență de export;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor ⁽¹⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 923/96 al Comisiei ⁽²⁾, în special articolele 13 și 21, precum și dispozițiile corespunzătoare din alte regulamente cu privire la organizarea comună a piețelor pentru produse agricole,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2799/98 al Consiliului din 15 decembrie 1998 de stabilire a unor acorduri agromonetare cu privire la euro ⁽³⁾, în special articolele 3 și 9,

(1) întrucât Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Consiliului din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole ⁽⁴⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 604/98 ⁽⁵⁾, a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial; întrucât în cazul unor noi modificări trebuie să fie reformulat pentru claritate;

(2) întrucât regulile generale adoptate de Consiliu stabilesc că restituirea se achită dacă se face dovada exportării produselor de pe teritoriul Comunității; întrucât dreptul la restituire este dobândit imediat după ce produsele au părăsit piața Comunității, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate țările terțe; întrucât, în cazul în care quantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor, dreptul la restituire depinde de importarea într-o țară terță;

(3) întrucât aplicarea acordului privind agricultura din Runda Uruguay impune, ca regulă generală, ca acordarea restituirii să fie legată de existența unei licențe de export prin care se stabilește în prealabil restituirea; întrucât livrările în cadrul Comunității pentru organizații internaționale și pentru forțele armate, livrările de produse alimentare și exporturile de mici cantități reprezintă, totuși, cazuri speciale și cu importanță economică minoră; întrucât, din aceste motive, pentru simplificarea acestor operațiuni de export și pentru evitarea unei bariere administrative excesive cu care

(4) întrucât, în sensul prezentului regulament, data exportului reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă actul prin care declarantul își manifestă intenția de a exporta produsele pentru care solicită să beneficieze de o restituire la export; întrucât un astfel de document are scopul de a atrage atenția, și îndeosebi atenția autorităților vamale, asupra faptului că operațiunea în cauză se desfășoară cu sprijin din partea fondurilor Comunității, pentru ca respectivele autorități vamale să întreprindă verificările corespunzătoare; întrucât de la data acceptării produsele sunt puse sub supraveghere vamală până în momentul exportului lor efectiv; întrucât data servește drept element de referință pentru stabilirea cantității, naturii și caracteristicilor produsului exportat;

(5) întrucât, în cazul încărcăturilor în vrac sau în unități nestandardizate, este recunoscut faptul că greutatea netă exactă nu poate fi cunoscută decât după încărcarea în mijloacele de transport; întrucât, în vederea rezolvării acestei situații, trebuie luate măsuri ca în declarația de export să fie trecută o greutate provizorie;

(6) întrucât, pentru o aplicare corespunzătoare a Regulamentului (CEE) nr. 386/90 al Consiliului din 12 februarie 1990 cu privire la monitorizarea efectuată la data realizării exportului de produse agricole pentru care se primesc restituiri sau alte sume ⁽⁶⁾, modificat de Regulamentul (CE) nr. 163/94 ⁽⁷⁾, trebuie luate măsuri pentru ca verificarea corespondenței dintre declarația de export și produsele agricole să se desfășoare în momentul încărcării containerului, camionului, vasului sau unui alt container similar;

(7) întrucât, în cazul în care exporturile implică încărcături frecvente de cantități mici, trebuie prevăzute măsuri pentru aplicarea de proceduri simplificate în privința datei relevante care este utilizată pentru stabilirea quantumului restituirii;

(8) întrucât, pentru o interpretare corespunzătoare a conceptului „export de pe teritoriul Comunității”, trebuie să fie specificat că un produs este considerat ca exportat atunci când părăsește teritoriul vamal al Comunității;

⁽¹⁾ JO L 181, 1.7.1992, p. 21.

⁽²⁾ JO L 126, 24.5.1996, p. 37.

⁽³⁾ JO L 349, 24.12.1998, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 351, 14.12.1987, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 80, 18.3.1998, p. 19.

⁽⁶⁾ JO L 42, 16.2.1990, p. 6.

⁽⁷⁾ JO L 24, 29.1.1994, p. 2.

- (9) întrucât ar putea fi necesar ca exportatorul sau transportatorul să întreprindă măsuri pentru prevenirea deteriorării produselor destinate exportului pe parcursul perioadei de 60 de zile din momentul acceptării declarației și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității sau până la ajungerea la destinație; întrucât congelarea este o astfel de măsură, care face posibilă păstrarea produselor intacte; întrucât, pentru îndeplinirea acestei cerințe, trebuie să fie permisă efectuarea congelării pe parcursul perioadei menționate;
- (10) întrucât autoritățile competente trebuie să se asigure că produsele care părăsesc teritoriul Comunității sunt într-adevăr acelea care au trecut prin formalitățile vamale pentru export; întrucât, în acest scop, în cazul în care un produs tranzitează teritoriul unui stat membru înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității sau de a ajunge la o anumită destinație, trebuie să se folosească un exemplar al documentului de control T5, menționat în articolele 471-495 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993, de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 502/1999 ⁽²⁾; întrucât, totuși, este de dorit ca pentru simplificarea procedurii administrative să fie puse la dispoziție aranjamente mai flexibile decât utilizarea exemplarului documentului de control T5, în cazul tranzațiilor efectuate în conformitate cu procedurile simplificate de tranzit comunitar pentru transportul feroviar sau în containere mari, în conformitate cu articolele 412-442 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, care prevede ca în cazul unui transport pentru care operațiunea începe pe teritoriul Comunității și urmează să se încheie în afara acestuia să nu fie necesară efectuarea nici unei formalități la biroul vamal de la punctul de frontieră;
- (11) întrucât, în unele cazuri, poate fi solicitată o restituire pentru produse care au fost exportate și care au părăsit teritoriul vamal al Comunității, dar care sunt returnate în scopul transbordării sau pentru o operațiune de tranzit anterior ajungerii la o destinație finală din afara teritoriului menționat; întrucât asemenea returnări pot să apară și din alte motive decât datorită cerințelor de transport și îndeosebi în scopuri speculative; întrucât în astfel de cazuri nu este respectat termenul limită de 60 de zile pentru părăsirea teritoriului vamal al Comunității; întrucât, în scopul evitării acestor situații, este necesar să fie clar definite condițiile în care pot fi efectuate astfel de returnări;
- (12) întrucât regimurile prevăzute în prezentul regulament se aplică doar produselor aflate în liberă circulație și care sunt, dacă este cazul, de origine comunitară; întrucât în cazul anumitor produse compozite restituirea nu este stabilită pentru produsele în sine, ci prin referire la produsele de bază din care sunt compuse; întrucât pentru acordarea restituirii sau părții corespunzătoare din aceasta, în cazul în care restituirea este stabilită pe această bază, a unui sau a mai multor componente, este suficient ca respectiva componentă sau componentele să îndeplinească cerințele sau să nu le mai îndeplinească doar pentru faptul că au fost încorporate în alte produse; întrucât, pentru a se ține cont de situația particulară a anumitor componente, trebuie întocmită o listă a produselor pentru care se stabilește restituirea pe baza unei singure componente;
- (13) întrucât articolele 23-26 din Regulamentul (CE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽³⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, definesc originea nepreferențială a mărfurilor; întrucât, pentru acordarea de restituiri la export, sunt considerate ca fiind de origine comunitară doar produsele obținute în totalitate sau substanțial transformate pe teritoriul Comunității; întrucât, pentru o aplicare uniformă de către toate statele membre, este indicat să se stabilească faptul că anumite amestecuri de produse nu au dreptul la restituiri;
- (14) întrucât cuantumul restituirii este stabilit pe baza clasificării tarifare a unui produs; întrucât în cazul anumitor amestecuri, mărfuri prezentate în seturi și mărfuri compozite clasificarea poate să ducă la acordarea unei restituirii mai mari decât una justificată din punct de vedere economic; întrucât, din acest motiv, este necesară adoptarea de dispoziții speciale pentru stabilirea restituirii aplicabile amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite;
- (15) întrucât, în cazul în care cuantumul restituirii variază în funcție de destinația produsului, trebuie adoptate măsuri de verificare a faptului că produsul a fost importat de țara terță sau de țările terțe pentru care a fost stabilită restituirea; întrucât o astfel de măsură poate fi relaxată fără dificultate în cazul exporturilor pentru care restituirea implicată este mică și tranzația este astfel efectuată, încât oferă asigurări corespunzătoare că produsele în cauză au ajuns la destinația lor, scopul prevederii fiind de a simplifica activitatea administrativă implicată în furnizarea de dovezi;

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 65, 12.3.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 17, 21.1.1997, p. 1.

- (16) întrucât, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate destinațiile la data la care este stabilită în prealabil restituirea, există în anumite situații o clauză obligatorie privind destinația; întrucât această situație este considerată ca o variație a restituirii în cazul în care quantumul restituirii aplicabil la data la care are loc exportul este mai mic decât quantumul restituirii aplicabil la data stabilirii în prealabil, făcând rectificarea, acolo unde este cazul, la data la care are loc exportul;
- (17) întrucât, în cazul în care quantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor exportate, trebuie făcută dovada că produsul în cauză este importat într-o țară terță; întrucât îndeplinirea formalităților vamale de import constă în mare parte din plata taxelor de import aplicabile pentru ca produsele respective să poată fi comercializate în respectiva țară terță; întrucât, având în vedere diversitatea de situații aplicabile în țările terțe importatoare, este recomandabil să fie acceptată întocmirea acelor documente vamale de import care oferă asigurări că produsele exportate au ajuns la destinația lor, stânjenind în același timp cât mai puțin posibil comerțul;
- (18) întrucât, pentru sprijinirea exportatorilor în demersurile întreprinse pentru obținerea dovezii de ajungere la destinație, trebuie stabilit faptul că agențiile internaționale de control și supraveghere avizate de către statele membre eliberează certificate de sosire pentru produsele agricole exportate ale Comunității care beneficiază de o restituire diferențiată; întrucât avizarea acestor agenții cade în sarcina statelor membre care acordă avizul lor pentru fiecare caz în parte, în conformitate cu anumite criterii orientative existente; întrucât este indicat să fie clarificată situația și să fie integrate în prezentul regulament principalele criterii orientative;
- (19) întrucât, în scopul aplicării unui tratament egal pentru produsele care oferă dreptul la o restituire diferențiată în funcție de destinație și celelalte exporturi, trebuie stabilit ca o parte din restituire, calculată în funcție de cel mai scăzut quantum de restituire aplicabil la data la care este efectuat exportul, să fie achitată imediat după ce exportatorul a făcut dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității;
- (20) întrucât, în cazul restituirilor diferențiate, dacă a intervenit o modificare a destinației, se achită restituirea care se aplică pentru noua destinație, în funcție de un plafon al quantumului sumei aplicabile pentru destinația stabilită în prealabil; întrucât, pentru a fi prevenite abuzurile prin care sunt alese în mod sistematic destinații pentru care este prevăzut cel mai înalt quantum de restituire, trebuie să fie introdus un sistem de penalizare pentru situațiile de modificare a destinației spre locuri pentru care quantumul restituirii este mai mic decât quantumul restituirii pentru destinația fixată în prealabil; întrucât această nouă prevedere are consecințe pentru calcularea părții din restituire care se achită în momentul în care exportatorul face dovada faptului că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității;
- (21) întrucât articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 definesc originea nepreferențială a mărfurilor; întrucât este indicat ca în anumite cazuri să fie aplicate criteriile referitoare la transformările și prelucrările stabilite prin articolul 24 pentru a se verifica dacă produsele au ajuns într-adevăr la destinație;
- (22) întrucât anumite tranzacții de export pot duce la deturnarea fluxului comercial; întrucât, pentru prevenirea acestor deturnări, trebuie ca achitarea restituirii să fie condiționată nu numai de faptul că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, ci și că a fost importat de o țară terță sau a fost supus unei transformări sau prelucrări substanțiale; întrucât, mai mult decât atât, în unele cazuri achitarea restituirii poate fi condiționată de comercializarea produsului pe piața țării terțe importatoare sau de transformarea sau prelucrarea substanțială a acestuia;
- (23) întrucât se consideră că nu există obligativitatea restituirii în cazul distrugerii sau deteriorării unui produs anterior pătrunderii acestuia pe piața țării terțe importatoare sau transformării substanțiale; întrucât în astfel de cazuri exportatorul trebuie să aibă dreptul să prezinte dovada că operațiunea de export s-a desfășurat în condiții economice care în situații normale ar fi permis efectuarea tranzacției;
- (24) întrucât finanțarea de către Comunitate a operațiunilor de export nu este justificată în cazul în care operațiunea nu este o tranzacție comercială obișnuită, deoarece nu are un scop economic real și este efectuată doar pentru obținerea unei plăți din partea Comunității;

- (25) întrucât trebuie întreprinse măsuri pentru prevenirea alocării de sume din fondurile Comunității pentru tranzacții care nu corespund nici unuiu dintre obiectivele regimului de restituire la export; întrucât acest risc există în cazul produselor pentru care se face restituire la export și care apoi sunt reimportate pe teritoriul Comunității fără să sufere transformări sau prelucrări substanțiale într-o țară terță și pentru care se plătesc taxe reduse sau zero la reimportare în locul taxei obișnuite, ca urmare a unui acord preferențial sau a unei decizii a Consiliului; întrucât pentru limitarea constrângerilor impuse exportatorilor este indicat să fie aplicate astfel de măsuri pentru cele mai sensibile produse;
- (26) întrucât, pentru a limita insecuritatea exportatorilor, este indicat să fie eliminată cerința rambursării sumelor restituite atunci când produsul este reimportat pe teritoriul Comunității după mai mult de doi ani de la efectuarea exportului;
- (27) întrucât, pe de o parte, trebuie ca statele membre să aibă dreptul să refuze acordarea de restituiri sau să poată să le recupereze în cazurile flagrante în care constată faptul că tranzacția nu corespunde scopului sistemului de restituiri la export, și, pe de altă parte, autoritățile naționale nu trebuie stânjenite excesiv prin impunerea unei obligații de verificare sistematică a tuturor importurilor;
- (28) întrucât produsele trebuie să fie de o calitate care să permită comercializarea lor în condiții normale pe teritoriul Comunității; întrucât, totuși, trebuie să se țină cont de obligațiile specifice care decurg din standardele în vigoare în țara terță de destinație;
- (29) întrucât anumite produse pot să piardă dreptul la restituire atunci când ele încetează să mai aibă o calitate adecvată comercializării;
- (30) întrucât nu se aplică nici o prelevare la export atunci când o restituire la export a fost stabilită în prealabil sau determinată prin licitație, deoarece exportul trebuie să fie efectuat în condițiile care sunt astfel fixate în prealabil sau stabilite prin licitație; întrucât, din același motiv, trebuie stabilit ca, în cazul în care un export este supus unei taxe la export stabilite în prealabil sau prin licitație, exportul să se efectueze în condițiile stabilite și să nu poată beneficia de restituiri la export;
- (31) întrucât, pentru facilitarea efectuării tranzacțiilor de către exportatori, trebuie să se acorde statelor membre autorizația de a achita în avans integral sau parțial suma de rambursat imediat după acceptarea declarației de export sau a declarației de plată, cu rezerva constituirii garanției pentru restituirea sumei primite în avans dacă ulterior se constată faptul că restituirea nu trebuia să fie plătită;
- (32) întrucât restituirea sumei plătite anterior exportului trebuie făcută dacă se dovedește că nu există dreptul la restituiri la export sau dacă acest drept a existat pentru o sumă mai mică; întrucât restituirea trebuie să includă o sumă suplimentară pentru prevenirea abuzurilor; întrucât în caz de forță majoră suma suplimentară nu este restituită;
- (33) întrucât Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului ⁽¹⁾, modificat de Regulamentul (CEE) nr. 2026/83 ⁽²⁾, stabilește regulile generale de achitare a unei sume egale cu restituirea la export anterior efectuării exportului;
- (34) întrucât articolul 4 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 stabilește faptul că data la care sunt prezentate produsele de bază în vederea efectuării controlului vamal este folosită la stabilirea cuantumului restituirii aplicat sau a rectificărilor care se aduc cuantumului respectiv;
- (35) întrucât data de referință trebuie să fie data la care autoritățile vamale acceptă declarația de la persoana în cauză, prin care aceasta declară intenția sa de a pune produsele sau mărfurile în cauză sub incidența dispozițiilor articolelor 4 și 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 și de a le exporta, cu restituire, după transformare sau antrepozitare; întrucât această declarație trebuie să includă datele necesare pentru calcularea restituirilor;
- (36) întrucât scopul achitării restituirii anterior efectuării transformării este de a pune pe picior de egalitate produsele comunitare cu produsele importate din țări care nu sunt membre în vederea transformării și reexportării;
- (37) întrucât metodele de producție pentru produse transformate și procedurile lor de control necesită un grad de flexibilitate; întrucât articolul 115 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 stabilește un sistem de echivalare în conformitate cu regimul de perfecționare activă;

⁽¹⁾ JO L 62, 7.3.1980, p. 5.

⁽²⁾ JO L 199, 22.7.1983, p. 12.

- (38) întrucât, pentru o utilizare mai eficientă a capacităților de depozitare existente, este indicat să se pună bazele unui sistem prin care poate fi autorizată echivalarea pentru produsele depozitate în vrac și care urmează să fie exportate după transformare;
- (39) întrucât produsele care nu au dreptul la restituire nu pot fi produse echivalente;
- (40) întrucât rezultă clar din Regulamentul (CEE) nr. 3002/92 al Comisiei din 16 octombrie 1992 de stabilire a normelor comune de verificare a utilizării și/sau destinației produselor care provin din intervenții ⁽¹⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 770/96 ⁽²⁾, că produsele destinate unei intervenții trebuie să ajungă la destinația stabilită; întrucât, prin urmare, aceste produse nu pot fi înlocuite cu produse echivalente;
- (41) întrucât trebuie stabilit un termen limită pentru efectuarea exportului produselor în cauză; întrucât acest termen trebuie stabilit ținând cont de sistemul de licențe de export și certificate de stabilire în avans a sumei;
- (42) întrucât, în cazul în care exportul este precedat de antrepozitare, este indicat să se rezume prezentul regulament la formele de manipulare necesare asigurării conservării mărfurilor în cauză; întrucât, în scopul clarificării situației, trebuie precizat faptul că aceste forme de manipulare nu afectează în nici un fel restituirea aplicabilă;
- (43) întrucât articolul 5 din Regulamentul 565/80 stabilește că imediat după ce produsele sau mărfurile au fost plasate în regim de antrepozit vamal sau zonă liberă trebuie achitată o sumă egală cu suma restituită la export; întrucât din momentul acceptării declarației de plată trebuie să fie posibilă transportarea acestor produse sau mărfuri într-un alt stat membru decât acela în care se face plata, în vederea depozitării și apoi a exportării; întrucât este necesar să se stabilească faptul că produsele sau mărfurile trebuie să fie însoțite de un document de control T5 care să facă dovada părăsirii teritoriului Comunității; întrucât, în scopul prevenirii dublei plăți, declarația de export trebuie însoțită prin trecerea anumitor date pentru ca agenția care face plățile în statul membru în care este acceptată declarația să fie informată că a fost deja demarată procedura de achitare a restituirii;
- (44) întrucât nu se acordă nici o restituire dacă termenul limită de efectuare a exportului sau de furnizare a dovezii solicitate pentru obținerea plății nu este respectat; întrucât trebuie adoptate măsuri similare cu cele cuprinse în Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de garanții pentru produsele agricole ⁽³⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 3403/93 ⁽⁴⁾;
- (45) întrucât în statele membre produsele importate din țări care nu sunt membre pentru anumite utilizări sunt scutite de taxe; întrucât produsele Comunității trebuie să se bucure de același statut cu produsele respective provenite din țări care nu sunt membre, având în vedere că aceste cazuri de scutire sunt substanțiale; întrucât această situație apare îndeosebi în cazul produselor folosite la aprovizionarea navelor și aeronavelor;
- (46) întrucât, în cazul proviziilor și livrărilor destinate navelor și aeronavelor aparținând forțelor armate, este posibilă adoptarea de reguli speciale pentru stabilirea cuantumului restituirii;
- (47) întrucât produsele luate la bordul navelor ca provizii sunt folosite pentru consum la bord; întrucât aceste produse, consumate ca atare sau folosite la prepararea hranei la bord, intră în categoria celor pentru care se aplică restituirea pentru produse neprelucrate; întrucât, având în vedere spațiul limitat disponibil în cazul aeronavelor, hrana trebuie să fie preparată anterior încărcării la bord; întrucât, în scopul armonizării, trebuie adoptate reguli care să permită acordarea aceleiași restituirii pentru produsele agricole consumate la bordul aeronavei cu restituirea pentru respectivele produse după prepararea lor la bordul navelor;
- (48) întrucât activitatea de livrare a proviziilor pentru nave și aeronave reprezintă un comerț deosebit de specializat, care necesită aranjamente speciale pentru plata în avans a sumelor restituite; întrucât produsele și mărfurile livrate antrepozitelor de provizii alimentare trebuie să fie ulterior livrate ca provizii alimentare; întrucât livrarea către aceste antrepozite nu poate fi considerată ca export final în scopul dobândirii dreptului la restituire;

⁽¹⁾ JO L 301, 17.10.1992, p. 17.

⁽²⁾ JO L 104, 27.4.1996, p. 13.

⁽³⁾ JO L 205, 3.8.1985, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 310, 14.12.1993, p. 4.

- (49) întrucât exportatorii ar beneficia nejustificat de un împrumut fără dobândă dacă utilizează aceste facilități, iar ulterior se constată că nu trebuia plătită restituirea; întrucât trebuie luate măsuri care să prevină obținerea unui astfel de beneficiu nejustificat;
- (50) întrucât, în scopul menținerii competitivității mărfurilor comunitare furnizate pentru platforme din anumite zone din vecinătatea statelor membre, trebuie să se asigure restituiri la quantumul aplicat pe teritoriul Comunității; întrucât achitarea unui quantum de restituire mai mare decât cel mai scăzut quantum pentru livrările cu o anumită destinație nu poate fi în nici un caz justificată dacă nu există certitudinea că mărfurile au ajuns la destinația respectivă; întrucât livrarea de provizii către platformele din zone maritime izolate reprezintă o operațiune specializată, care oferă posibilitatea exercitării unui control suficient asupra livrărilor; întrucât, în cazul stabilirii măsurilor corespunzătoare de control, s-ar putea să se constate că este rezonabil ca pentru livrări să fie aplicat quantumul de restituire pentru provizii alimentare practicat în interiorul Comunității; întrucât este posibilă stabilirea unei proceduri simplificate pentru livrările de mai mică importanță; întrucât limita apelor teritoriale variază în funcție de statele membre de la 3 la 12 mile, ar fi rezonabil și ca livrările către toate platformele situate peste limita de trei mile să fie considerate exporturi;
- (51) întrucât, în cazul în care o navă aparținând unui stat membru este aprovizionată în larg de o navă de aprovizionare dintr-un port al Comunității, este posibil să se obțină autorizarea respectivei livrări din partea unei autorități competente; întrucât ar fi rezonabilă ca pentru respectivele livrări să se aplice același quantum de restituire ca în cazul aprovizionării într-un port al Comunității;
- (52) întrucât se urmărește ca produsele agricole folosite la aprovizionarea navelor și aeronavelor să beneficieze de o restituire identică, indiferent dacă sunt încărcate la bordul unei nave sau aeronave în interiorul sau în afara Comunității;
- (53) întrucât livrarea unor astfel de provizii în țerte țări poate fi directă sau indirectă; întrucât trebuie introduse metode de verificare corespunzătoare fiecărui tip de livrare;
- (54) întrucât, în conformitate cu dispozițiile articolului 161 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 insula Heligoland nu este considerată destinație pentru care se achită restituiri; întrucât trebuie încurajat consumul de produse agricole din cadrul Comunității pe insula Heligoland; întrucât în acest scop trebuie adoptate dispozițiile necesare;
- (55) întrucât, din momentul intrării în vigoare a Acordului interimar cu privire la schimburile comerciale și uniunea vamală dintre Comunitate și San Marino ⁽¹⁾, teritoriul statului respectiv nu mai face parte din teritoriul vamal al Comunității; întrucât din articolele 1, 5 și 7 din acest acord rezultă că prețul produselor agricole sunt aceleași pe teritoriul uniunii vamale și că din acest motiv nu există nici o justificare economică pentru acordarea de restituiri la export pentru produsele agricole ale Comunității transportate în San Marino;
- (56) întrucât, în cazul în care o decizie privind cererea de restituire sau de remitere a drepturilor, care intervine ulterior, este refuzată, produsele în cauză pot beneficia eventual de restituiri la export sau vor fi supuse, după caz, unei prelevări la export sau la taxe la export; întrucât rezultă din acest fapt necesitatea stabilirii de dispoziții speciale;
- (57) întrucât, în general, forțele armate staționate într-o țară nemembră și care nu sunt sub comanda respectivei țări, organizațiile internaționale și corpul diplomatic stabilit într-o țară terță își obțin în general proviziile cu scutire de taxe la import; întrucât este posibilă luarea de măsuri prin care să se prevadă că dovada importului se face cu ajutorul unui document special în cazul forțelor armate aflate sub comanda fie a unui stat membru, fie a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin unul dintre statele membre, în cazul organizațiilor internaționale din care face parte cel puțin unul dintre statele membre și în cazul corpului diplomatic;
- (58) întrucât trebuie introdusă o dispoziție privind efectuarea restituirii de către statul membru pe al cărui teritoriu a fost acceptată declarația de export;
- (59) întrucât, din motive care scapă de sub controlul exportatorului, se poate întâmpla ca documentul de control T5 să nu poată fi prezentat, deși produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității sau a ajuns la o anumită destinație; întrucât o asemenea situație poate stânjeni schimburile comerciale; întrucât, în asemenea situații, trebuie să fie recunoscute ca fiind echivalente alte documente;
- (60) întrucât, în interesul unei practici administrative corecte, cererile de achitare a restituirilor, însoțite de toate documentele relevante, trebuie să fie solicitate într-un termen rezonabil, cu excepția cazurilor de forță majoră și îndeosebi în cazul în care termenul limită nu a putut să fie respectat din cauza amănărilor administrative care nu sunt din vina exportatorului;

(¹) JO L 359, 9.12.1992, p. 13.

- (61) întrucât perioada de timp în care este achitată restituirea la export variază de la un stat membru la altul; întrucât este indicat ca în scopul evitării denaturării concurenței să fie introdusă uniform o perioadă maximă de timp pe parcursul căreia să fie achitate aceste restituiri de către agențiile plătitoare;
- (62) întrucât exporturile de cantități foarte mici de produse nu au importanță economică și pot suprasolicita nejustificat autoritățile competente; întrucât serviciile competente ale statelor membre trebuie să primească dreptul de a refuza achitarea restituirilor pentru astfel de exporturi;
- (63) întrucât reglementările comunitare prevăd acordarea restituirii la export doar pe baza criteriilor obiective, în special legate de cantitatea, natura și caracteristicile produsului exportat și destinația sa geografică; întrucât experiența dovedește că trebuie intensificate măsurile de combatere a încălcărilor și îndeosebi a fraudei în detrimentul bugetului comunitar; întrucât în acest scop trebuie stabilite măsuri pentru recuperarea sumelor plătite în plus și sancțiuni pentru încurajarea respectării reglementărilor comunitare de către exportatori;
- (64) întrucât trebuie aplicate sancțiuni indiferent de aspectul subiectiv al infracțiunii pentru asigurarea funcționării corecte a sistemului de restituiri la export; întrucât este indicat, totuși, să se renunțe la sancțiuni în unele cazuri, în special atunci când este vorba cu certitudine de o eroare, aspect recunoscut de autoritățile competente, și să se aplice sancțiuni mai aspre în cazurile acțiunilor intenționate; întrucât respectivele măsuri sunt necesare și trebuie să fie proporționale cu fapta, în sensul descurajării, și aplicate uniform de către toate statele membre;
- (65) întrucât, în vederea asigurării unui tratament egal pentru exportatorii din statele membre, trebuie prevăzută în mod explicit restituirea cu dobândă de către beneficiar a oricărei sume plătite suplimentar, iar procedura de plată trebuie stabilită; întrucât, pentru o mai bună apărare a intereselor financiare ale Comunității, trebuie prevăzut ca în cazul transferării dreptului la restituire respectiva obligație să fie extinsă asupra celui căruia i s-a transferat dreptul; întrucât sumele și dobânzile recuperate și sumele provenite din sancțiuni trebuie să fie vărsate în Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) în conformitate cu principiile stabilite în articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽¹⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1287/95 ⁽²⁾;
- (66) întrucât, pentru asigurarea unei aplicări unitare pe întreg teritoriul Comunității a principiului încrederii legitime în cazul recuperării sumelor plătite în plus, trebuie stabilite condițiile în care poate fi invocat acest principiu fără a fi prejudiciat regimul care se aplică pentru cheltuielile extraordinare, așa cum este acesta stabilit în special în articolele 5 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70;
- (67) întrucât exportatorul trebuie să răspundă în special de actele oricărei terțe părți care ar putea să facă posibilă obținerea necuvenită de către el a documentelor necesare pentru achitarea restituirii;
- (68) întrucât comitetele de resort nu și-au exprimat opinia până la termenul limită stabilit de președinții lor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Fără să aducă atingere derogărilor prevăzute în reglementările comunitare pentru anumite produse, prezentul regulament stabilește norme comune detaliate pentru aplicarea sistemului de restituiri la export, denumit mai departe „restituiri”, prevăzut în:

— articolul 3 din Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului ⁽³⁾ (uleiuri și grăsimi);

— articolul 17 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 al Consiliului ⁽⁴⁾ (lapte și produse lactate);

— articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 805/68 al Consiliului ⁽⁵⁾ (carne de vită și mânzat);

⁽¹⁾ JO L 94, 28.4.1970, p. 13.

⁽²⁾ JO L 125, 8.6.1995, p. 1.

⁽³⁾ JO L 172, 30.9.1996, p. 3025/66.

⁽⁴⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 13.

⁽⁵⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 24.

- articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 2759/75 al Consiliului ⁽¹⁾ (carne de porc);
- articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 2777/75 al Consiliului ⁽²⁾ (ouă);
- articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 2771/75 al Consiliului ⁽³⁾ (carne de pasăre);
- articolul 17 din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului ⁽⁴⁾ (zahăr, isoglucoză și sirop de inulină);
- articolele 55 și 56 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 al Consiliului ⁽⁵⁾ (vin);
- articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 (cereale);
- articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 3072/95 al Consiliului ⁽⁶⁾ (orez);
- articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 al Consiliului ⁽⁷⁾ (fructe și legume);
- articolele 16, 17 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului ⁽⁸⁾ (produse obținute prin prelucrarea fructelor și legumelor).

Articolul 2

(1) În sensul prezentului regulament:

- (a) — „produse” reprezintă produsele enumerate în lista de la articolul 1 și mărfurile;
 - „produse de bază” reprezintă produse destinate exportului după transformare în produse transformate sau în mărfuri; mărfurile destinate exportului după transformare sunt și ele considerate produse de bază;
 - „produse transformate” reprezintă produse obținute din prelucrarea produselor de bază și pentru care se achită restituiri;
 - „mărfuri” reprezintă mărfurile listate în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1222/94 al Comisiei ⁽⁹⁾;
- (b) „taxe la import” reprezintă taxe vamale, taxe cu efect echivalent și alte impuneri la import stabilite prin politica agricolă comună sau conform acordurilor comerciale specifice care se aplică anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole;
- (c) „stat membru exportator” reprezintă statul membru în care este acceptată declarația de export;
- (d) „certificat pentru stabilirea în avans a restituirilor” reprezintă stabilirea restituirii la data depunerii cererii pentru o licență de export sau pentru un certificat de stabilire în avans,

cuantumul fiind rectificat prin oricare creștere sau sumă de corectare aplicabilă restituirii;

(e) „restituire diferențiată” reprezintă:

- pentru același produs sunt stabilite mai multe nivele de restituire în funcție de țara terță de destinație sau
- pentru același produs sunt stabilite unul sau mai multe nivele de restituire în funcție de țara terță de destinație, fără să fie stabilit vreun cuantum pentru una sau mai multe țări terțe;

(f) „parte diferențiată a restituirii” reprezintă partea restituirii obținută prin deducerea din suma totală a restituirii aplicabile a restituirii achitate sau care trebuie achitată în baza dovezii de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității, calculată în conformitate cu articolul 18;

(g) „export” reprezintă îndeplinirea formalităților vamale de export, urmată de ieșirea produselor de pe teritoriul vamal al Comunității;

(h) „document de control T5” reprezintă documentul la care se referă articolele 471-495 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;

(i) „exportator” reprezintă persoana fizică sau juridică care are dreptul la restituire. În cazul în care trebuie sau poate fi folosită o licență de export cu cuantum de restituire stabilit în prealabil, titularul sau, atunci când este cazul, cel căruia i-a fost transferată licența, are dreptul la restituire. Datorită relației stabilite între agenții economici în conformitate cu dreptul civil, exportatorul poate fi considerat de către organele vamale ca fiind diferit de persoana care este exportator potrivit definiției din prezentul regulament, atunci când nu sunt stipulate de anumite organizări comune ale piețelor alte dispoziții speciale în domeniu;

(j) „restituire în avans” reprezintă o sumă plătită în momentul acceptării declarației de export și care este cel mult egală cu restituirea;

(k) „finanțare în avans a restituirii” reprezintă avansuri la restituire achitate în cazul în care mărfurile sunt depozitate sau transformate anterior exportării, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 565/80;

(l) „cuantum de restituire stabilit prin licitație” reprezintă restituirea oferită de exportator și acceptată prin licitație;

(m) „teritoriu vamal al Comunității” reprezintă teritoriile menționate în articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

(n) „nomenclatura de restituire” reprezintă nomenclatura produselor agricole pentru restituiri la export în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3846/87 al Comisiei ⁽¹⁰⁾;

(o) „licență de export” reprezintă documentul menționat în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 al Comisiei ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 1.

⁽²⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 49.

⁽³⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 77.

⁽⁴⁾ JO L 177, 1.7.1987, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 84, 27.3.1987, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 329, 30.12.1995, p. 18.

⁽⁷⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 29.

⁽⁹⁾ JO L 136, 31.5.1994, p. 5.

⁽¹⁰⁾ JO L 366, 24.12.1987, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 331, 2.12.1988, p. 1.

(2) Pentru aplicarea prezentului regulament, restituirile stabilite prin licitație sunt considerate restituiri stabilite în avans.

(3) În cazul în care o declarație de export face trimitere la mai multe coduri diferite de nomenclatură de restituire sau Nomenclatură Combinată, intrările corespunzătoare fiecărui cod în parte sunt considerate declarații separate.

TITLUL II

EXPORTURI ÎN ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL 1

Dreptul la restituire

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 3

Fără să aducă atingere articolelor 18, 20 și 21 din prezentul regulament și articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽¹⁾, dreptul la restituire este obținut:

- la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate țările terțe;
- la importul într-o anumită țară terță, în cazul în care se aplică o restituire diferențiată pentru respectiva țară terță.

Articolul 4

(1) Dreptul la restituire este condiționat de prezentarea unei licențe de export cu restituire stabilită în avans, cu excepția exporturilor de mărfuri și a ajutoarelor internaționale în alimente în sensul articolului 10 alineatul (4) din Acordul pentru agricultură runda Uruguay.

Cu toate acestea, nu este necesară o licență pentru obținerea unei restituiri:

- în cazul în care restituirea nu depășește 60 EUR pentru o declarație de export;
- în cazurile prevăzute în articolele 6, 36, 40, 44 și 45 și în articolul 46 alineatul (1);
- la livrările pentru forțele armate ale statelor membre staționate în țări terțe.

(2) Sub rezerva alineatului (1), o licență de export cu restituire stabilită în avans este valabilă și pentru exportul unui produs care are un cod de produs de 12 cifre, diferit de cel prevăzut în rubrica 16 din licență, dacă ambele produse aparțin:

— aceleiași categorii prevăzute în articolul 13a din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 sau

— aceluiași grup de produse, dacă respectivul grup de produse se încadrează acestui scop în conformitate cu procedura stabilită în articolul 23 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 sau în articolele corespunzătoare din alte regulamente care reglementează organizările comune ale piețelor.

În cazurile stabilite în primul alineat se aplică următoarele condiții suplimentare:

— în cazul în care quantumul restituirii corespunzător produsului real este egal cu sau este mai mare decât quantumul care este aplicat produsului trecut în rubrica 16 din licență, se aplică ultimul quantum;

— în cazul în care quantumul restituirii corespunzător produsului real este mai mic decât quantumul care este aplicat produsului trecut în rubrica 16 din licență, restituirea care se achită, cu excepția cazurilor de forță majoră, este cea obținută prin aplicarea quantumului corespunzător produsului real, minus 20 % din diferența dintre restituirea corespunzătoare produsului trecut în rubrica 16 din licență și restituirea pentru produsul real.

În cazul în care se aplică a doua liniuță din al doilea paragraf și articolul 18 alineatul (3) litera (b), reducerea aplicată la restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale se calculează în baza diferenței dintre restituirea corespunzătoare produsului și destinației indicate în licență și restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale.

În sensul aplicării dispozițiilor prezentului alineat, quantumurile de restituire luate în considerație sunt cele valabile în ziua depunerii cererii de licență. În cazul în care este necesar, respectivele quantumuri sunt rectificate la data acceptării declarației de export sau declarației de plată.

(3) În cazul aplicării alineatului (1) sau (2) și articolului 51 pentru aceeași operațiune de export, suma rezultată din alineatul (1) sau (2) se reduce cu suma penalității menționate în articolul 51.

Articolul 5

(1) „Data exportului” reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă declarația de export în care este menționat faptul că trebuie solicitată o restituire.

(2) Data acceptării declarației de export determină:

(a) quantumul de restituire aplicabil în cazul în care restituirea nu este stabilită în avans;

⁽¹⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

(b) orice rectificare a cuantumului de restituire care se face în cazul în care aceasta este stabilită în avans;

(c) cantitatea, natura și caracteristicile produsului exportat.

(3) Oricare alt document care are efect juridic identic cu acela al acceptării declarației de export este considerat echivalent cu respectiva acceptare.

(4) Documentul utilizat cu ocazia exportului pentru a beneficia de o restituire trebuie să includă toate informațiile necesare pentru calcularea restituirii și, în special:

(a) pentru produse:

— o descriere, simplificată unde este cazul, a produselor în conformitate cu nomenclatura pentru restituiri la export și codul din nomenclatură privind restituirile, iar în cazul în care este necesară calcularea restituirii, compoziția produselor în cauză sau o referire la aceasta;

— greutatea netă a produselor sau, unde este cazul, cantitatea exprimată în unități de măsură folosite la calcularea restituirii;

(b) în cazul mărfurilor se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1222/94.

(5) De la data acceptării documentului prevăzut la alineatul (3) și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, produsele trebuie să fie plasate sub control vamal în conformitate cu articolul 4 alineatele (13) și (14) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(6) În cazul în care cantitatea exactă poate fi stabilită doar la finalizarea încărcării în mijloacele de transport, prin derogare de la articolul 282 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, autorizarea de efectuare a declarației de export într-o formă simplificată poate stipula obligativitatea ca declarația simplificată să conțină o estimare a greutății nete a produselor exportate în vrac sau în unități de măsură nestandardizate.

Declarația suplimentară în care este indicată greutatea netă exactă trebuie să fie completată la finalizarea încărcării. Ea trebuie să fie însoțită de dovada greutății nete exacte încărcate.

Pentru cantitățile care depășesc 110 % din greutatea netă estimată nu se acordă nici o restituire. În cazul în care greutatea încărcată în realitate este mai mică de 90 % din greutatea netă estimată, restituirea pentru greutatea netă încărcată în realitate se reduce cu 10 % din diferența dintre restituirea corespunzătoare pentru 90 % din greutatea netă estimată și restituirea corespunzătoare pentru greutatea încărcată în realitate.

Unități nestandardizate sunt considerate următoarele: animale vii, (jumătăți de) carcase și sferturi.

Prin derogare de la articolul 278 alineatul (3) litera d din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, dispozițiile prezentului alineat se aplică produselor care se încadrează în acordurile de finanțare în avans în conformitate cu articolul 26 din prezentul regulament.

(7) Orice persoană care exportă produse pentru care solicită o restituire este ținută:

(a) să completeze declarația de export la biroul vamal competent din locul în care urmează să fie încărcate produsele pentru transportare în vederea exportului;

(b) să anunțe biroul vamal cu cel puțin 24 de ore înainte de începerea operațiunilor de încărcare și să indice durata aproximativă a operațiunilor de încărcare. Autoritățile competente pot stabili un alt termen limită decât cel de 24 de ore.

Biroul vamal competent poate să autorizeze operațiunile de încărcare după ce a acceptat declarația de export, anterior expirării termenului limită menționat la litera (b).

Birourilor vamale competente li se va asigura la biroul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității posibilitatea efectuării de verificări fizice și a identificării mărfurilor transportate.

Dacă, din motive administrative, nu poate fi aplicat primul paragraf, declarația de export poate fi depusă doar la un birou vamal competent din statul membru respectiv, loc unde verificarea fizică este efectuată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 386/90 prin descărcarea completă a tuturor mărfurilor prezentate. Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile competente pot efectua o verificare fizică temeinică, nu este obligatorie descărcarea completă a mărfurilor.

Articolul 6

Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (2), în cazul în care cantitățile exportate nu depășesc 5 000 de kilograme de produs per cod al nomenclaturii de restituiri pentru cereale sau de 500 de kilograme per cod al nomenclaturii de restituiri sau al Nomenclaturii Combinată în cazul celorlalte produse și atunci când aceste exporturi implică încărcături frecvente, statul membru poate permite utilizarea ultimei zile din lună la stabilirea restituirii aplicabile sau, dacă restituirea este stabilită în avans, poate permite operarea oricărei rectificări la aceasta.

În cazul în care restituirea este stabilită în prealabil sau este stabilită prin licitație, licența este valabilă pentru ultima zi a lunii în care este efectuat exportul.

Exportatorii autorizați să se folosească de această variantă nu vor aplica procedura obișnuită pentru cantitățile prevăzute în primul alineat.

În cazul statelor membre care nu participă la uniunea economică sau monetară, se folosește tot ultima zi a lunii la stabilirea cursului de schimb pentru euro în moneda națională pentru calcularea sumei restituirilor.

Articolul 7

(1) Fără să aducă atingere dispozițiilor articolelor 14 și 20, achitarea restituirii este condiționată de prezentarea dovezii faptului că produsele din declarația acceptată de export au părăsit teritoriul vamal al Comunității în stare nealterată în termen de 60 de zile de la această acceptare.

Cu toate acestea, cantitățile de produse luate ca probe în momentul îndeplinirii formalităților vamale de export și care nu au fost apoi returnate sunt considerate că nu au fost scoase din greutatea netă de produse din care în realitate au fost luate.

(2) La aplicarea prezentului regulament, proviziile alimentare livrate platformelor marine de foraj și extracție prezentate în articolul 44 alineatul (1) litera (a) sunt considerate că au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(3) Congelarea nu va împiedica respectarea alineatului (1).

Acesta se aplică și în cazul reambalării, dacă respectiva reambalare nu duce la o modificare a titlului la care se găsește produsul în nomenclatura de restituiri sau a titlului la care se găsește marfa în Nomenclatura Combinată. Reambalarea poate fi efectuată numai după ce autoritățile vamale și-au dat acordul.

În cazul în care are loc reambalarea, documentul de control T5 va fi completat corespunzător.

Adăugarea sau schimbarea de etichete poate fi autorizată în aceleași condiții prezentate în paragrafele al doilea și al treilea privind reambalarea.

(4) În cazul în care din motive de forță majoră un exportator nu poate respecta termenul stipulat în alineatul (1), respectivul termen, la solicitarea exportatorului, poate fi prelungit cu o perioadă pe care autoritățile competente ale statului membru exportator o consideră ca fiind necesară în împrejurările respective.

Articolul 8

Dacă înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității un produs trecut într-o declarație vamală acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru exportator, dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității se va face cu ajutorul originalului documentului de control T5 andosat corespunzător.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105 din documentul de control. În rubrica 104 se va face consemnarea corespunzătoare.

Articolul 9

(1) În scopul acordării de restituiri în cazul exportului pe mare se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) în cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității este andosat de autoritățile competente, produsele nu pot rămâne decât în situații de forță majoră mai mult de 28 de zile pentru transbordare în oricare alt port situat în același stat sau în alt stat membru. Acest termen limită nu se aplică în cazul în care produsele au părăsit ultimul port de pe teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile;

(b) restituirile sunt achitate dacă agenției plătitoare i se prezintă:

— o declarație a exportatorului cu privire la faptul că produsele nu vor fi transbordate în alt port al Comunității

sau

— dovada respectării literei (a). Această dovadă constă în deosebi din documentul (documentele) de transport sau o copie sau fotocopie a acestora, care acoperă produsele din momentul plecării din primul port în care documentele menționate la litera (a) au fost andosate și până la sosirea în țara terță în care sunt descărcate.

Declarațiile menționate la prima liniuță se supun verificărilor corespunzătoare prin sondaj, efectuate de agenția plătitoare. În acest scop se solicită dovada menționată la a doua liniuță.

În cazurile în care exportul se efectuează pe nave care operează un serviciu direct de transport spre o țară terță fără escală în nici un alt port al Comunității, statele membre pot aplica o procedură simplificată în sensul primei liniuțe;

(c) ca o alternativă la condițiile stabilite la litera (b), statul membru de ieșire poate stabili că documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității trebuie să fie andosat doar la prezentarea unui document de transport care specifică o destinație finală exterioară teritoriului vamal al Comunității.

În astfel de cazuri, autoritățile competente din statul membru de ieșire trebuie să adauge una dintre următoarele mențiuni la rubrica „Observații” de la secțiunea intitulată „Controlarea utilizării și/sau a destinației” din documentul de control T5 sau în rubrica corespondentă a documentului național:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Respectarea acestei litere este verificată de agenția plătitoare prin controale corespunzătoare efectuate prin sondaj.

- (d) în sensul articolelor 35 și 50, în cazul în care se constată că nu au fost respectate condițiile stabilite la litera (a), ziua sau zilele care depășesc termenul de 28 de zile sunt considerate număr de zile cu care este depășit termenul stabilit în articolele 7 și 34.

Dacă atât termenul de 60 de zile stabilit în articolul 7 alineatul (1), cât și termenul limită de 28 de zile stabilit la litera (a) sunt depășite, suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară din garanție este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

- (2) În scopul acordării de restituiri la exportul rutier, pe căi navigabile interioare sau feroviar, se aplică următoarele dispoziții speciale:

- (a) în cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității a fost andosat de autoritățile competente, produsele în cauză nu pot să revină pe acest teritoriu decât în cazuri de forță majoră și numai pentru o operațiune de tranzit care să nu depășească 28 de zile. Acest termen nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile;
- (b) respectarea dispozițiilor de la litera (a) este verificată de agenția plătitoare prin controale corespunzătoare efectuate prin sondaj. În aceste cazuri sunt solicitate documentele de transport

care însoțesc produsele până la sosirea lor în țara terță unde urmează să fie descărcate.

În cazurile în care se constată că nu au fost respectate condițiile stabilite la litera (a), ziua sau zilele cu care a fost depășit termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul articolelor 35 și 50, zile de depășire a termenului stabilit în articolele 7 și 34.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în articolul 7 alineatul (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la litera (a), suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

- (3) În scopul acordării de restituiri pentru export aerian, se aplică următoarele dispoziții speciale:

- (a) documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității pot fi andosate de către autoritățile competente doar la prezentarea unui document de transport care indică o destinație finală în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (b) în cazul în care se constată că după completarea formalităților menționate la litera (a) produsele au rămas, cu excepția cazurilor de forță majoră, pentru o perioadă mai mare de 28 de zile în scopul transbordării pe unul sau mai multe aeroporturi de pe teritoriul vamal al Comunității, ziua sau zilele cu care este depășit termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul articolelor 35 și 50, ca fiind zile de depășire a termenului stabilit în articolele 7 și 34.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în articolul 7 alineatul (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la prezenta literă, suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri;

- (c) respectarea prezentului alineat este verificată de către agenția plătitoare prin controale corespunzătoare efectuate prin sondaj;
- (d) termenul de 28 de zile stabilit la litera (b) nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

Articolul 10

- (1) În cazul în care produsul este plasat în statul membru exportator într-unul dintre regimurile de tranzit comunitar simplificat pentru transport feroviar sau în containere mari, situații reglementate în articolele 412-442 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, pentru transport către o stație de destinație sau pentru livrare către un destinatar situat în afara teritoriului vamal al Comunității, achitarea restituirii nu este condiționată de prezentarea documentului de control T5.

(2) În sensul alineatului (1), biroul vamal competent se asigură că în documentul emis în vederea achitării restituirii este trecută formula „Ieșit de pe teritoriul vamal al Comunității în regim comunitar simplificat de tranzit pentru transport feroviar sau în containere mari”.

(3) Biroul vamal unde sunt plasate produsele potrivit unei proceduri, așa cum se menționează în alineatul (1), poate să nu admită modificarea contractului de transport astfel încât transportul să se termine pe teritoriul Comunității, dacă nu este stabilit faptul că:

— în cazul achitării restituirii, respectiva restituire a fost rambursată

sau

— autoritățile în cauză au luat măsurile necesare pentru ca restituirea să nu fie achitată.

Cu toate acestea, în cazul în care restituirea a fost achitată ca urmare a dispozițiilor din alineatul (1), iar produsul nu a părăsit teritoriul vamal al Comunității în termenul stabilit, biroul vamal competent informează despre acest lucru agenția care răspunde de achitarea restituirii și îi pune la dispoziție cât mai repede posibil toate datele necesare. În aceste cazuri restituirea este considerată ca fiind sumă plătită în plus.

(4) În cazul în care un produs care circulă în regim de tranzit comunitar extern sau în regim obișnuit de tranzit este plasat în cadrul unui stat membru diferit de cel exportator, potrivit procedurii stipulate la alineatul (1), pentru transport către o stație de destinație sau livrare către un destinatar din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal în care produsul a fost plasat în regimul menționat mai sus înscrie unul dintre următoarele texte la rubrica „Observații” din secțiunea „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele exemplarului original al documentului de control T5:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transporte de que se trate:

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere:

— Transportdokument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

Art:

Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

— Έγγραφο μεταφοράς:

τύπος:

αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

type:

number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

— Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— Document de transport:

espèce:

numéro:

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

tipo:

numero:

— Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:

type:

nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

— Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa

— Kuljetusasiakirja:

tyyppi:

numero:

— Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:

— Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdokument:

typ:

nummer:

— Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

În cazul în care contractul de transport este modificat în sensul terminării transportului pe teritoriul Comunității, alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În cazul în care un produs este preluat de calea ferată din statul membru exportator sau din alt stat membru și circulă în regim de tranzit comunitar extern sau în regim de tranzit obișnuit în conformitate cu un contract de transport pentru transport combinat rutier și feroviar și este transportat pe calea ferată către o destinație din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal competent pentru aceasta sau cel situat cel mai aproape de terminalul de cale ferată unde este preluat produsul de către căile ferate inserează unul dintre următoarele texte la rubrica „Observații” de la secțiunea „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele exemplarului original al documentului de control T5:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:

— Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:

— Transportdokument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane:

- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
- Beförderungspapier:
- Art:
- Nummer:
- Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
- Έγγραφο μεταφοράς:
- είδος:
- αριθμός:
- Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων:
- Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
- Transport document:
- type:
- number:
- Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
- Document de transport:
- espèce:
- numéro:
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
- Documento di trasporto:
- tipo:
- numero:
- Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
- Vervoerdocument:
- type:
- nummer:
- Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
- Documento de transporte:
- tipo:
- número:
- Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro:
- Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
- Kuljetusasiakirja:
- tyyppi:
- numero:
- Päivä, jona rautatieviranomaisen hyväksyi kuljetettavaksi:
- Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
- typ:
- nummer:
- Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget

Atunci când un contract de transport pentru transport combinat rutier și feroviar este modificat astfel încât respectivul transport să se termine pe teritoriul Comunității în loc de exteriorul acestuia, nu poate fi onorat de autoritățile feroviare fără autorizație din partea biroului de plecare. În astfel de cazuri se aplică *mutatis mutandis* alineatul (3).

Articolul 11

(1) Au dreptul la restituire doar produsele care, indiferent de situația vamală cu privire la modul de ambalare:

- sunt originare din Comunitate și au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității sau
- au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității sau
- au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității, în acest caz restituirea fiind limitată la valoarea taxelor de import colectate în momentul efectuării importului.

Prevederile legale cu privire la organizarea comună a pieței pentru produsul în cauză determină condițiile care sunt aplicate produsului prin respectarea primului paragraf.

(2) În cazul în care restituirea este acordată cu condiția ca produsul să aibă origine comunitară, exportatorul declară originea așa cum este aceasta definită în al doilea și al treilea paragraf în conformitate cu reglementările comunitare în vigoare.

Pentru acordarea restituirii, produsele sunt considerate ca având origine comunitară dacă sunt obținute în întregime pe teritoriul Comunității sau dacă ultima transformare sau prelucrare a lor a fost pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile articolului 23 sau 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Fără a aduce atingere alineatului (5), nu îndeplinesc condițiile pentru restituire produsele obținute din următoarele:

- materialele de proveniență comunitară și
- materialele agricole care fac obiectul regulamentelor menționate în articolul 1, care au fost importate din țări terțe și care nu au fost supuse unei transformări substanțiale pe teritoriul Comunității.

(3) În sensul articolului 17 alineatul (12) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81, exportatorii trebuie să declare că zahărul îndeplinește una dintre condițiile stabilite în respectivul regulament și menționează condiția respectivă.

(4) Declarațiile date în conformitate cu alineatele (2) și (3) sunt verificate în același mod ca și celelalte informații înscrise în declarațiile de export.

(5) În cazul în care sunt exportate produse complexe care dau dreptul la restituire pentru unul sau mai multe dintre ingredientele lor, restituirea pentru acestea din urmă este acordată în funcție de respectarea de către el sau ele a condițiilor stabilite în alineatul (1).

Restituirea este acordată și în cazul în care ingredientul sau ingredientele pentru care se solicită restituirea se încadrează în termenii stabiliți în alineatul (1) și nu mai sunt în regim de liberă circulație doar datorită faptului că au fost încorporați în alte produse.

(6) În sensul alineatului (5), următoarele produse au dreptul la restituire stabilite în baza unui ingredient:

- produsele de bază cum ar fi cereale, ouă, orez, zahăr, lapte și produse din lapte, exportate sub forma mărfurilor menționate în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1222/94;
- zahărul alb și zahărul nerafinat care se încadrează în codul NC 1701, glucoza și siropul de glucoză care se încadrează în codurile NC 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 și 1702 90 50, isoglucoza care se încadrează în codurile NC 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 și 1702 90 30 și siropul de sfeclă și trestie de zahăr care se încadrează în codurile NC 1702 60 95 și 1702 90 99, care sunt folosite la produsele listate în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96;
- laptele și produsele lactate și zahărul care sunt exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 0402 10 91 la 99, 0402 29, 0402 99, de la 0403 10 31 la 39, de la 0403 90 31 la 39, de la 0403 90 61 la 69, de la 0404 10 26 la 38, de la 0404 10 72 la 84 și de la 0404 90 81 la 89 și care sunt exportate sub formă de mărfuri care se încadrează în subpoziția tarifară 0406 30, fără să se găsească în nici una dintre situațiile menționate în articolul 9 alineatul (2) din tratat;
- cerealele exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 2309 10 11 la 70 și de la 2309 90 31 la 70 și care sunt listate în anexa A la Regulamentul (CEE) nr. 1766/92;
- laptele și produsele lactate exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 2309 10 11 la 70 și de la 2309 90 31 la 70 și care sunt enumerate în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68.

Articolul 12

(1) Cuantumul de restituire care se aplică pentru amestecurile care se încadrează în capitolele 2, 10 și 11 din Nomenclatura Combinată este acela care se aplică:

- (a) în cazul amestecurilor în care unul dintre ingrediente reprezintă cel puțin 90 % din greutate, pentru respectivul ingredient;
- (b) în cazul altor amestecuri, pentru acel ingredient pentru care se aplică cel mai scăzut cuantum de restituire. În cazul în care unul sau mai multe ingrediente nu dau dreptul la o restituire, nu se achită nici o restituire pentru respectivul amestec.

(2) Pentru calcularea restituirilor care se aplică mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite, fiecare componentă este considerată ca fiind un produs separat.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite pentru care sunt stabilite reguli speciale de calcul.

Articolul 13

Dispozițiile pentru stabilirea în avans a restituirilor și pentru rectificările care se fac la acestea se aplică doar pentru produsele pentru care este stabilit un quantum de restituire egal sau mai mare decât zero.

Secțiunea 2

Restituiri diferențiate

Articolul 14

(1) În cazul în care quantumul de restituire diferă în funcție de destinație, restituirile sunt achitate în funcție de condițiile suplimentare stabilite în articolele 15 și 16.

(2) În cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate destinațiile la data stabilirii în avans și este stipulată o destinație obligatorie, restituirea poate să fie diferită în funcție de destinația pentru care quantumul aplicabil la data acceptării declarației de export este mai mic decât quantumul stabilit în avans, rectificat, atunci când este cazul, la data respectivei acceptări.

Articolul 15

(1) Produsele trebuie să fie importate în aceeași stare în țara terță sau într-una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export; cu toate acestea, poate fi acordată o prelungire a acestui termen limită în conformitate cu articolul 49.

(2) Se consideră că produsele au fost importate în aceeași stare dacă nu există nici o dovadă de transformare a lor.

Cu toate acestea:

- operațiunile menționate în articolul 29 alineatul (4) se pot desfășura anterior efectuării importului în vederea păstrării produselor în condiții de siguranță, fără ca aceste operațiuni să fie considerate că încalcă dispozițiile alineatului (1);
- produsele transformate anterior efectuării importului sunt considerate ca fiind importate în aceeași stare dacă respectiva transformare este efectuată în țara terță în care sunt importate toate produsele rezultate în urma acestei transformări.

(3) Un produs este considerat importat atunci când au fost finalizate toate formalitățile vamale de import și îndeosebi cele privitoare la colectarea taxelor de import.

(4) Diferența de restituire se achită pentru cantitatea de produse care au trecut prin formalitățile vamale de import în țara terță; cu toate acestea, nu se va ține cont de nici o diferență cantitativă care

poate să apară pe parcursul transportului ca rezultat al unor cauze naturale și care sunt recunoscute de autoritățile competente sau datorită prelevării de eșantioane în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 16

(1) Dovada finalizării formalităților vamale pentru import este furnizată, la alegerea exportatorului, sub forma unuia dintre următoarele documente:

- (a) documentul vamal sau o copie sau fotocopie a acestuia; această copie sau fotocopie trebuie să fie autenticată ca fiind conformă cu originalul de către instituția care a andosat documentul original, o agenție oficială din țara terță în cauză, o agenție a unui stat membru din țara terță în cauză sau de către agenția care răspunde de achitarea restituirii;
- (b) un certificat de descărcare și import întocmit de o agenție internațională de supraveghere și control care este aprobată de un stat membru în conformitate cu cerințele minime stabilite în alineatul (5). Data și numărul documentului vamal de import trebuie să fie trecute pe certificatul în cauză.

(2) În cazul în care exportatorul, chiar și după ce a întreprins toate demersurile necesare, nu poate să obțină documentul pentru care optează în conformitate cu alineatul 1 litera (a) sau (b) sau în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului pus la dispoziție, dovada finalizării formalităților vamale pentru import poate fi făcută sub forma unuia dintre următoarele documente:

- (a) o copie a documentului de descărcare emis sau andosat în țara terță pentru care se achită o restituire;
- (b) un certificat de descărcare emis de o agenție oficială a unui stat membru, care funcționează în sau are competențe pentru țara de destinație, prin care se certifică în plus că produsul a părăsit locul de descărcare sau cel puțin că, după datele pe care le are, produsul nu a fost ulterior încărcat în vederea reexportării;
- (c) un certificat de descărcare întocmit de o agenție internațională de verificare și control avizată de un stat membru în conformitate cu cerințele minime stabilite în alineatul (3), prin care se certifică în plus că produsul a părăsit locul de descărcare sau cel puțin că, după datele pe care le are, produsul nu a fost ulterior încărcat în vederea reexportării;
- (d) un document bancar emis de intermediari acceptați care funcționează pe teritoriul Comunității, prin care se certifică, în cazul țărilor terțe enumerate în anexa II, că plata pentru exporturile în cauză este creditată prin ei în contul exportatorului;

- (e) un certificat de acceptare a livrării emis de o agenție oficială a țării terțe în cauză, în cazul în care mărfurile sunt cumpărate de către acea țară sau de către o agenție oficială a țării respective sau în cazul în care mărfurile reprezintă ajutoare alimentare;
- (f) o declarație de acceptare a livrării emisă fie de o organizație internațională, fie de o organizație umanitară aprobată de statul membru exportator, în cazul în care mărfurile reprezintă ajutoare alimentare;
- (g) o declarație de acceptare a livrării, emisă de un organism dintr-o țară terță ale cărei invitații de participare la licitație sunt acceptate în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88, în cazul în care mărfurile sunt achiziționate de respectivul organism.

(3) În toate situațiile exportatorul trebuie să depună o copie sau o fotocopie a documentelor de transport.

(4) În anumite cazuri speciale care urmează a fi stabilite, în conformitate cu procedura stabilită în articolul 38 din Regulamentul nr. 136/66/CEE și în articolele corespunzătoare din celelalte regulamente cu privire la organizarea comună a piețelor, Comisia poate să stabilească faptul că dovada efectuării importului, după cum este aceasta menționată la alineatele (1) și (2), se face sub forma unui anumit document sau în oricare alt mod.

(5) Cerințele minime pentru avizarea agențiilor internaționale de supraveghere și control sunt următoarele:

(a) agențiile de supraveghere și control sunt avizate la cererea lor de către autoritățile competente ale statului membru pentru o perioadă de trei ani. Avizarea este valabilă pentru toate statele membre;

(b) în cazul întocmirii dovezilor primare și secundare menționate la alineatul (1) litera (b) și alineatul 2 litera (c), agențiile de supraveghere și control efectuează toate verificările necesare pentru stabilirea naturii, caracteristicilor și cantității produselor menționate în certificat. Pentru fiecare certificat emis se întocmește un dosar în care se consemnează toate activitățile de supraveghere. Verificările se efectuează prin sondaj la momentul importului, cu excepția cazurilor excepționale absolut justificate;

(c) agențiile de supraveghere și control menționate în alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c) sunt independente față de toate părțile implicate în tranzacția avută în vedere. Nici agenția de verificare și control care efectuează controalele pentru o anumită tranzacție, nici vreo altă firmă subsidiară care aparține aceluiași grup financiar, nu pot mai ales să ia parte la operațiune ca exportator, agent vamal, transportator, destinatar, antrepוזitar sau în oricare altă calitate care poate duce la apariția unui conflict de interese;

(d) fără să fie încălcate dispozițiile articolului 8 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 și articolului 3 din Regulamentul (CEE) nr. 4045/89 al Consiliului ⁽¹⁾, statele membre inspectează activitățile desfășurate de agențiile de supraveghere și control la termene regulate sau în cazul în care există un motiv de îndoială cu privire la respectarea condițiilor de aprobare;

(e) statele membre își retrag parțial sau total avizul în cazul în care se constată că agenția de supraveghere și control nu mai poate garanta respectarea condițiilor de acordare a avizului.

Statele membre în cauză informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la retragerea avizului. Informarea face obiectul unui schimb de păreri în cadrul tuturor comitetelor de resort implicate.

Retragerea avizului este valabilă pentru toate statele membre.

Articolul 17

Statele membre pot scuti exportatorii de prezentarea altor acte doveditoare decât a documentului de transport cerut în articolul 16, în cazul în care o operație de export oferă garanții corespunzătoare în privința ajungerii la destinație a produselor care fac obiectul unei declarații de export care dă dreptul la acordarea unei restituiri ale cărei componente variabile nu depășesc:

(a) 1 200 EUR, în cazul produselor listate în articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 136/66/CEE;

(b) 1 200 EUR în cazul altor produse decât acelea menționate la litera (a), dacă țara terță sau teritoriul de destinație apare în anexa IV;

(c) 6 000 EUR în cazul altor produse decât acelea menționate la litera (a), dacă țara terță sau teritoriul de destinație nu apare în anexa IV.

Articolul 18

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 14 și fără să se aducă atingere articolului 20, la solicitarea exportatorului se achită o parte din restituire dacă se face dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(2) Partea din restituire menționată la alineatul (1) este calculată prin folosirea celui mai scăzut quantum de restituire, minus 20 % din diferența dintre quantumul stabilit în avans și quantumul cel mai scăzut sau zero, dacă nu este stabilit nici un quantum.

În cazul în care suma de achitat nu depășește 2 000 EUR, statele membre pot amâna plata sumei până la plata integrală a restituirii, cu excepția cazurilor în care exportatorul declară că nu va mai depune cerere pentru nici o sumă suplimentară pentru exporturile în cauză.

⁽¹⁾ JO L 388, 30.12.1989, p. 18.

(3) În cazul în care nu este respectată destinația înscrisă în rubrica 7 din licențele emise în condiții de stabilire în avans a restituirii:

- (a) atunci când cuantumul restituirii care corespunde destinației reale este egal sau mai mare decât cuantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, este aplicat cuantumul pentru destinația înscrisă în rubrica 7;
- (b) atunci când cuantumul de restituire care corespunde destinației reale este mai mic decât cuantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, restituirea care se plătește este:
 - aceea care se obține prin aplicarea cuantumului care corespunde destinației reale;
 - mai mică cu 20 % din diferența dintre restituirea pentru destinația înscrisă în rubrica 7 și restituirea pentru destinația reală, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Pentru aplicarea prezentului articol, nivelele de restituire care se iau în considerare sunt acelea care se aplică la data depunerii cererii pentru licență. Aceste nivele sunt rectificate, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

În cazul în care pentru aceeași operațiune de export se aplică primul și al doilea paragraf al acestui alineat și articolul 51, suma obținută prin aplicarea primului paragraf este diminuată cu penalitățile prevăzute în articolul 51.

(4) În cazul în care un cuantum de restituire este stabilit prin invitație la licitație și contractul în cauză prevede o destinație obligatorie, nu se ține cont la calcularea celui mai scăzut cuantum de restituire de nici o restituire periodică stabilită sau de faptul că nu este stabilită nici o astfel de restituire pentru destinația respectivă la data depunerii cererii de licență sau la data acceptării declarației de export.

Articolul 19

(1) Alineatele (2) și (5) se aplică în cazul exportării unui produs conform unei licențe de export sau al unui certificat de stabilire în avans a restituirilor în care este specificată o destinație obligatorie.

(2) În cazul în care produsul nu ajunge la destinația obligatorie, este achitată doar acea parte din restituire care rezultă în urma aplicării articolului 18 alineatul (2).

(3) În cazul în care, în caz de forță majoră, produsul este livrat la o altă destinație decât aceea pentru care a fost emisă licența, la solicitarea exportatorului se achită o restituire dacă acesta face dovada situației de forță majoră și dovada că produsul a ajuns la destinație; dovada că produsul a ajuns la destinație se face în conformitate cu articolele 15 și 16.

(4) În cazul aplicării alineatului (3), restituirea care se aplică este egală cu aceea care este stabilită pentru destinația reală, dar nu poate fi mai mare decât aceea care este aplicată pentru destinația înscrisă în rubrica 7 din licența emisă în condiții de stabilire în avans a restituirii.

Nivelele de restituire se rectifică, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

(5) În cazul în care un produs este exportat cu o licență emisă în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88, iar restituirea diferă în funcție de destinație, exportatorul, în plus față de dovezile cerute în articolul 16, trebuie să prezinte organismului specificat în invitația la licitație precizat în licență și dovada că produsul a fost livrat în țara terță importatoare.

Secțiunea 3

Măsurile specifice de protejare a intereselor financiare ale Comunității

Articolul 20

(1) În cazul în care:

- (a) există îndoieli serioase în privința destinației reale a produsului

sau

- (b) există probabilitatea ca produsul să fie reimportat pe teritoriul Comunității, datorită unei diferențe dintre valoarea restituirii acordate pentru produsul exportat și valoarea taxei nepreferențiale de import care este aplicată pentru un produs identic la data acceptării declarației de export

sau

- (c) există suspiciuni clare că produsul, în starea sa nemodificată sau după ce a fost transformat într-o țară terță, va fi reimportat pe teritoriul Comunității în regim de scutire vamală sau cu un cuantum redus de taxe vamale;

restituirea într-un cuantum unic sau partea de restituire menționată în articolul 18 alineatul (2) se va achita doar dacă produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității în conformitate cu articolul 7 și dacă,

- (i) în cazul unei restituirii nediferențiate, produsul a fost importat într-o țară terță în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export sau a trecut prin operații de transformare sau prelucrare substanțiale în această perioadă, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (ii) în cazul unei restituirii diferențiate în funcție de destinație, produsul a fost importat în starea sa nemodificată într-o anumită țară terță în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export.

Articolele 15 și 16 se aplică la importurile în țări terțe.

Autoritățile competente ale statelor membre mai pot solicita și dovezi suplimentare pentru toate restituirile, care să le convingă de faptul că produsul a ajuns în realitate pe piața țării terțe importatoare sau a trecut prin operațiuni de transformare sau prelucrare substanțială, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Termenul limită poate fi prelungit în conformitate cu dispozițiile articolului 49.

(2) Statele membre aplică alineatul (1) la inițiativa lor, cât și la inițiativa Comisiei.

Dispozițiile referitoare la cazul menționat la alineatul (1) litera (b) nu se aplică dacă circumstanțele concrete ale tranzacției în cauză, luându-se în considerație mai ales costurile legate de transport, conduc la probabilitatea excluderii riscului reimportării. Mai mult, statele membre nu le aplică în cazul în care suma de restituit este egală cu sau mai mică de EUR 500 pentru declarația de export în cauză.

(3) În cazul în care se aplică dispozițiile alineatului (1) și produsul, după părăsirea teritoriului vamal al Comunității, dispăre în tranzit ca urmare a unei situații de forță majoră:

— în cazul unei restituiri nediferențiate este achitată integral restituirea;

— în cazul unei restituiri diferențiate este achitată partea de restituire stabilită în conformitate cu articolul 18.

(4) Alineatul (1) se aplică anterior achitării restituirii.

Cu toate acestea, restituirea este considerată necuvenită și va fi returnată în cazul în care autoritățile competente constată chiar și după achitarea restituirii:

(a) că produsul a fost distrus sau deteriorat anterior plasării sale pe piața unei țări terțe sau anterior transformării sau prelucrării sale substanțiale într-o țară terță în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, atunci când exportatorul nu poate dovedi în mod satisfăcător pentru autoritățile competente că exportul s-a desfășurat în condiții economice care în mod normal ar fi îngăduit comercializarea produsului într-o țară terță, fără să fie încălcate dispozițiile celui de-al doilea paragraf din articolul 21 alineatul (2);

(b) că produsul se încadrează în prevederile unui acord de suspendare a taxelor din țara terță, la 12 luni după data exportării de pe teritoriul Comunității, fără ca în țara terță să fi trecut prin transformări sau prelucrări substanțiale în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;

(c) că produsul exportat este reimportat pe teritoriul Comunității fără să fi trecut prin transformări sau prelucrări substanțiale în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, că taxa nepreferențială la import este mai mică decât restituirea acordată și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;

(d) că produsele enumerate în anexa V sunt reimportate pe teritoriul Comunității:

— după ce au fost prelucrate sau transformate într-o țară terță fără să atingă cuantumul de transformare prevăzut la articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, și

— se încadrează în categoria pentru care se aplică o taxă redusă sau zero, decât un quantum nepreferențial la taxele la import.

Statele membre trebuie să anunțe în scris și fără întârziere Comisia în cazul în care constată că alte produse în afară de acelea incluse în anexa V pot aduce atingere comerțului.

Literele (c) și (d) nu se aplică în cazurile în care sunt aplicate dispozițiile capitolului 2 („Mărfuri returnate”) al Titlului VI din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau în cazul în care produsele sunt reimportate în termen de doi ani de la data efectuării exportului.

Dispozițiile articolului 51 nu se aplică în cazurile menționate la literele (b), (c) și (d).

Secțiunea 4

Cazuri în care nu se acordă restituire

Articolul 21

(1) Pentru produsele care la data acceptării declarației de export nu sunt calitativ sănătoase și care nu prezintă o calitate adecvată pentru comercializare nu se acordă restituire.

Se consideră că produsele îndeplinesc condițiile stabilite în primul paragraf dacă ele pot fi comercializate pe teritoriul Comunității în condiții normale, conform descrierii făcute în cererea pentru restituire și dacă, în cazul în care respectivele produse sunt destinate consumului uman, utilizarea lor în acest scop nu este interzisă sau substanțial îngrădită din cauza caracteristicilor sau stării lor.

Încadrarea produselor în cerințele precizate în primul paragraf se verifică în conformitate cu standardele și practicile în vigoare pe teritoriul Comunității.

Cu toate acestea, restituirea este acordată și în cazurile în care în țara de destinație produsele exportate sunt supuse unor condiții obligatorii speciale, îndeosebi legate de condițiile de sănătate și igienă, care nu corespund standardelor și practicilor în vigoare pe teritoriul Comunității. Este sarcina exportatorului ca la solicitarea autorității competente să facă dovada că produsele corespund acestor condiții obligatorii în vigoare în țara de destinație.

Suplimentar, pentru anumite produse pot fi adoptate dispoziții speciale.

(2) În cazul în care produsul a fost sănătos și de o calitate adecvată comercializării atunci când a părăsit teritoriul Comunității, are dreptul la acea parte din restituire care este calculată în conformitate cu dispozițiile articolului 18 alineatul (2), cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 20. Cu toate acestea, el pierde dreptul acesta atunci când există dovada că:

- nu mai este sănătos și de o calitate adecvată comercializării din cauza unui viciu ascuns, care devine evident mai târziu;
- nu poate fi vândut consumatorului final deoarece termenul său de garanție este prea apropiat de data efectuării exportului.

În cazul în care, anterior efectuării formalităților vamale pentru realizarea importului într-o țară terță, există dovada că produsul nu mai este sănătos și de o calitate adecvată comercializării, el nu mai are dreptul la partea diferențiată de restituire.

(3) Nu se acordă nici o restituire pentru produsele care depășesc cuantumul maxim permis de radioactivitate conform legislației comunitare. Nivelele care se aplică produselor, indiferent de originea lor, sunt acelea stabilite în articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 737/90 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 22

(1) Nu se aplică nici un fel de restituire în cazul exporturilor supuse unei taxări sau al altor impuneri la export stabilite în prealabil sau prin licitație.

(2) În cazul unui produs compozit, atunci când este stabilită în prealabil o prelevare sau o altă taxă la export în baza unuia sau a mai multor ingrediente ale produsului, nu se acordă nici o restituire pentru respectivul ingredient sau pentru respectivele ingrediente.

Articolul 23

Nu se acordă nici un fel de restituire pentru produsele care sunt vândute sau distribuite la bordul navelor și care ulterior pot fi reintroduse pe teritoriul Comunității cu scutire de taxe, conform Regulamentului (CEE) nr. 918/83 al Consiliului ⁽²⁾.

CAPITOLUL 2

Avansuri în contul restituirilor

Articolul 24

(1) La solicitarea exportatorului, statele membre plătesc în avans restituirile, integral sau parțial, în cazul în care declarația de export a fost acceptată, în condițiile constituirii unei garanții egale cu avansul plus 10 %.

⁽¹⁾ JO L 82, 29.3.1990, p. 1.

⁽²⁾ JO L 105, 23.4.1983, p. 1.

Statele membre pot stabili condițiile privitoare la cererile pentru achitarea în avans a unei părți din restituire.

(2) Suma care urmează să fie achitată în avans este calculată prin folosirea cuantumului de restituire care se aplică în cazul destinației declarate, rectificată, atunci când este cazul, cu celelalte sume prevăzute în reglementările comunitare.

(3) Statele membre pot opta să nu aplice alineatul (1) atunci când suma de achitat nu depășește 2 000 EUR.

Articolul 25

(1) În cazul în care suma achitată în avans este mai mare decât suma care se achită în realitate la export sau pentru exporturi echivalente, autoritatea competentă demarează neîntârziat procedura prevăzută în articolul 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 pentru returnarea de către exportator a diferenței dintre aceste două sume, plus 10 %.

În cazul în care, cu toate acestea, din motive de forță majoră:

- nu se poate face dovada cerută de prezentul Regulament pentru obținerea dreptului la restituire

sau

- produsul ajunge la o altă destinație decât destinația pentru care a fost calculat avansul,

nu se recuperează surplusul de 10 %.

(2) În cazul în care produsul nu ajunge la destinația pentru care a fost calculat avansul din cauza unei nereguli comise de o terță parte în detrimentul exportatorului și atunci când acesta a informat imediat, din proprie inițiativă și în scris, autoritățile competente cu privire la acest aspect și rambursează restituirea plătită în avans, suma suplimentară menționată în alineatul 1 se limitează la dobânda care este plătită pentru perioada scursă de la primirea avansului și restituirea lui, calculată în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) al patrulea paragraf.

Această dispoziție nu se aplică în cazul în care autoritățile competente au atenționat deja în scris exportatorul cu privire la intenția lor de a efectua o verificare sau dacă exportatorul a aflat despre această intenție într-un alt mod.

(3) După reimportarea în cadrul regimului mărfurilor returnate, exportul produselor echivalente care se încadrează în aceeași rubrică a Nomenclurii Combinate este considerat un export echivalent în cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite în articolul 40 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88.

Această dispoziție se aplică doar atunci când regimul mărfurilor returnate este folosit în statul membru în care este acceptată declarația de export pentru exportul inițial.

CAPITOLUL 3

Finanțarea în avans a restituirii*Articolul 26*

(1) În cazul în care exportatorul își declară intenția de a exporta produse după transformare sau depozitare și de a solicita o restituire în conformitate cu articolele 4 și 5 din Regulamentul (CEE) 565/80, încadrarea în aceste prevederi este condiționată de prezentarea unei declarații autorităților vamale, care este denumită în continuare „declarație de plată”.

Statele membre pot da altă denumire declarației de plată.

(2) Declarația de plată trebuie să cuprindă toate datele necesare pentru stabilirea restituirii pentru produsele care urmează să fie exportate și în special:

(a) pentru produse:

- o descriere, simplificată atunci când este cazul, a produselor în raport cu nomenclatura restituirii pentru export, coroborată cu codul din nomenclatura pentru restituiri, și, în cazul în care este necesară calcularea restituirii, a compoziției produselor în cauză sau o referire la aceasta;
- cantitatea netă a produselor sau, atunci când este cazul, cantitatea exprimată în unitatea de măsură folosită atunci când este calculată restituirea;

(b) pentru mărfuri se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1222/94.

În plus, în cazurile în care produsele de bază urmează să fie transformate, declarațiile de plată vor include:

- o descriere a produselor de bază;
- cantitatea produselor de bază;
- productivitatea sau informații similare.

(3) În cazul în care situația permite și la solicitarea exportatorului, fără să se aducă atingere dispozițiilor alineatului (2), în declarația de plată poate fi inclusă o descriere provizorie a mărfurilor care vor fi obținute din produsele de bază. În astfel de cazuri exportatorul depune la autoritățile competente o descriere completă la finalizarea transformării.

(4) Declarația de plată va mai preciza și care este utilizarea sau destinația produselor:

- (a) în cazul în care exportatorul solicită în scris plata unei sume egale cu restituirea care se aplică pentru utilizarea sau destinația presupusă a produsului;
- (b) în cazul în care utilizarea sau destinația este necesară pentru stabilirea perioadei în care produsele pot să rămână sub control vamal în vederea transformării sau în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă vamală.

(5) Utilizarea sau destinația se indică prin:

- o anumită utilizare sau o anumită țară de destinație sau
- un grup de țări de destinație pentru care se aplică același quantum de restituire.

(6) Pentru ca verificările fizice ale produselor să fie posibile, declarația de plată trebuie să mai cuprindă și toate datele necesare identificării amplasamentelor exacte unde produsele urmează să fie transformate sau depozitate anterior exportării. Orice modificare a locului de depozitare sau transformare se anunță în scris de către exportator cu anticipație sau se înscrie în mod corespunzător în registrele care sunt ținute în acest scop, în funcție de opțiunea autorităților competente.

Articolul 27

(1) La data acceptării declarațiilor de plată, produsele intră sub control vamal în conformitate cu articolul 4 alineatele (13) și (14) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității sau până când ajung la destinație.

(2) Data de acceptare a declarațiilor de plată determină:

- (a) quantumul de restituire care se aplică, atunci când restituirea nu este stabilită în avans;
- (b) orice rectificare care se aduce quantumului de restituire, în cazul în care acesta este stabilit în avans;
- (c) sistemul de operare a cursului de schimb pentru euro, pentru restituire.

Articolul 28

(1) În cazul produselor transformate sau al mărfurilor obținute din produse de bază, rezultatele în urma verificării declarației de plată și a oricărei inspectări a produselor de bază sunt utilizate la stabilirea restituirii în vederea achitării avansului.

(2) Alineatul (1) nu împiedică efectuarea oricărei verificări ulterioare de către autoritățile competente ale statului membru în cauză, nici consecințele care ar rezulta ca urmare a acestei verificări în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

(3) Produsele de bază constituie total sau parțial produsele sau mărfurile transformate și exportate în conformitate cu aceste aranjamente.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile competente autorizează acest lucru, produsele de bază depozitate în vrac pot fi înlocuite total sau parțial cu produse de bază echivalente care se încadrează în aceeași subrubrică cu un cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată, au aceeași calitate comercială, aceleași caracteristici tehnice și îndeplinesc cerințele pentru acordarea unei restituirii, în cazul în care produsele de bază echivalente se află în regim de control vamal.

Autoritățile competente ale statelor membre acordă această autorizație doar în cazul în care sunt convinse că întreaga operațiune se desfășoară în conformitate cu următoarele condiții:

- exportatorul comunică în prealabil biroului vamal competent la care a fost depusă declarația de plată cu privire la intenția sa de a solicita efectuarea acestor înlocuiri și menționează locurile precise de depozitare și transformare implicate;
- registrele exportatorului privind stocurile trebuie să fie completate zilnic și să permită o monitorizare completă, atât administrativă, cât și fizică, a cantității totale de produse de bază sau produse transformate care se găsesc fizic în aceste locuri și a statutului lor special. În sensul prezentului articol, statutul produselor înseamnă situația lor, dacă sunt în regim de liberă circulație, într-un regim vamal, încadrate într-unul dintre regimurile de finanțare în avans menționate în articolul 26 sau într-unul dintre regimurile de export menționate la articolele 5 și 32;
- se vor oferi garanții pentru efectuarea unei monitorizări efective a calității comerciale și a caracteristicilor tehnice ale produselor de bază începând cu data acceptării declarației de plată și pe tot parcursul perioadei menționate în articolul 34 alineatul (1).

În cazul în care produsele de bază echivalente sunt depozitate în locuri aflate în competența altui birou vamal, biroul vamal unde a fost depusă declarația de plată transmite în scris biroului vamal în responsabilitatea căruia se află locul în care se găsesc produsele de bază echivalente toate informațiile relevante, îndeosebi cu privire la cantitatea produselor transformate, calitatea lor comercială și caracteristicile lor tehnice și operațiunea (operațiunile) de transformare care urmează să se efectueze.

(4) Dispozițiile alineatului (3) cu privire la produsele de bază pot fi aplicate și în cazul produselor intermediare depozitate în vrac și care sunt înlocuite cu produse intermediare echivalente.

(5) Înlocuirea cu produse echivalente nu este autorizată în cazul produselor de intervenție destinate exportului în conformitate cu sistemul de control prevăzut la articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3002/92.

(6) Produsele de bază pot să rămână în regim de control vamal în vederea transformării timp de șase luni de la data acceptării declarației de plată.

Cu toate acestea, în cazul în care exportul este efectuat sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de stabilire în avans a restituirilor, termenul limită trebuie să nu depășească termenul de valabilitate al licenței sau al certificatului.

În cazul în care exportul este efectuat sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de stabilire în avans a restituirilor cu un termen de valabilitate neexpirat:

- mai mic de trei luni, termenul limită va fi de trei luni;
- mai mare de un an, termenul limită va fi de un an.

Articolul 29

(1) În cazul în care urmează să fie exportate produse aflate în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă, rezultatele verificării declarației de plată și ale oricărei inspectări a produselor vor fi utilizate pentru stabilirea restituirii.

(2) Alineatul (1) nu împiedică efectuarea oricărei verificări ulterioare de către autoritățile competente ale statului membru în cauză sau aplicarea oricărei consecințe a acestei verificări în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

(3) Pierderile cantitative datorate cauzelor naturale pe parcursul stocării în regim de antrepozitare vamală sau de zonă liberă nu vor duce la diminuarea forfetară a asigurărilor prevăzute la articolul 35. Deteriorarea produselor nu este considerată o pierdere cantitativă datorată cauzelor naturale.

(4) Produsele aflate în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă pot fi supuse următoarelor operațiuni menționate aici, cu respectarea condițiilor stabilite de autoritățile competente:

- (a) verificarea stocului;
- (b) aplicarea de marcaje, sigilii, etichete sau alte semne distinctive similare pe produse, mărfuri sau pe ambalajele lor, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (c) modificarea marcajelor sau a numerelor trecute pe ambalaje sau schimbarea etichetelor, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (d) ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului sau repararea ambalajului, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (e) aerisirea;
- (f) răcirea;
- (g) congelarea.

Orice restituire pentru produsele care au trecut prin operațiile menționate mai sus se stabilește în baza cantității, a tipului și a caracteristicilor produselor la data utilizată pentru calcularea restituirii, în conformitate cu dispozițiile articolului 27.

(5) Produsele pot să rămână în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă timp de șase luni de la data acceptării declarației de plată.

Articolul 30

(1) Produsele plasate în regim de antrepozit vamal în statul membru unde este acceptată declarația de plată pot fi transportate în alt stat membru pentru a fi depozitate în regim de antrepozit vamal și se supun în special dispozițiilor prezentului articol.

Pentru identificarea produselor la transportul acestora dintr-un stat membru în altul, mijloacele de transport sau ambalajele folosite la transport se sigilează în conformitate cu dispozițiile articolului 349 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității sau că au ajuns la destinația stabilită se face prin prezentarea documentului de control T5.

(a) Rubrica 104 din documentul de control se completează cu unul dintre următoarele texte la rubrica „Diverse”:

— Prefinanciación de la restitución — Artículo 30 del Reglamento (CE) n.º 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),

— Forudbetaling af restitutionen — Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den ... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),

— Vorfinanzierung der Erstattung — Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής — κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5),

— Prefinancing of the refund — Regulation (EC) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by ... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),

— Préfinancement de la restitution — règlement (CE) n.º 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),

— Prefinanziamento della restituzione — Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie — Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

— Pré-financiamento da restituição — Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ... (data-limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki — asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, venti-ilmoitus annettava viimeistään ... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag — artikel 30 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den ... (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).

(b) Biroul de supraveghere al antrepozitului păstrează documentul de control T5 și înscrie pe verso, în rubrica intitulată „Observații” de la secțiunea intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației”, următoarele texte:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación: ...

— La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente: ...

— Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: ...

— Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: ...

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: ...

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: ...

— την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής: ...

— την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό: ...

— Date of acceptance of the export declaration: ...

— Date of exit from the customs territory or arrival at destination: ...

— La date d'acceptation de la déclaration d'exportation: ...

— La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: ...

— La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: ...

— La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: ...

- De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: ...
 - De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: ...
 - Data de aceitação da declaração de exportação: ...
 - Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: ...
 - Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: ...
 - Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: ...
 - Mottagningsdag for exportdeklaration: ...
 - Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen: ...
- (c) Atunci când, la scoaterea lor din depozit, produsele traversează teritoriul altui stat membru pentru a fi exportate sau pentru a ajunge la o anumită destinație, primul birou vamal de destinație acționează în calitate de birou vamal de plecare și întocmește sau solicită să se întocmească sub responsabilitatea sa unul sau mai multe exemplare noi ale documentului de control T5.

Rubrica 104 din noul sau noile exemplare ale documentului de control T5 se marchează în mod corespunzător. În plus, în rubrica 106 se trece numărul documentului inițial de control T5, împreună cu denumirea biroului vamal care a emis exemplarul respectiv și data emiterii.

Atunci când mențiunea care se face la rubrica intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației” din exemplarul inițial al documentului de control T5 se bazează pe datele din documentele de control primite de autoritățile vamale ale altor state membre sau din documentele naționale primite de alte autorități naționale, biroul vamal de destinație menționat în primul paragraf înscrie la „Observații” numărul (numerele) documentelor de control T5 sau documentelor naționale respective.

Atunci când numai o parte din produsele care fac obiectul documentului de control T5 îndeplinesc condițiile stabilite, biroul vamal de destinație notează cantitatea de produse care îndeplinesc condițiile acestea în rubrica intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației” din documentul de control.

- (3) În cazurile menționate la alineatul (1), rubricile 37 și 40 din declarația de export se completează corespunzător. Data acceptării declarației COM 7 se indică, de asemenea, în rubrica 40.

Articolul 31

- (1) Avansuri din restituiri se achită doar la solicitarea expresă a exportatorului și de către statul membru în care este acceptată declarația de plată.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris; statele membre pot adopta prevederi pentru un anumit formular în acest scop sau
- (b) prin transmitere pe calculator în conformitate cu regulile stabilite de către autoritățile competente.

În sensul prezentului alineat, se aplică *mutatis mutandis* articolul 199 alineatele (2) și (3) și articolele 222, 223 și 224 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

- (2) Suma avansului se calculează pe baza cuantumului aplicabil în cazul oricărei utilizări sau destinații specificate. În celelalte cazuri se aplică suma calculată în conformitate cu articolul 18 alineatul (2).

Articolul 32

- (1) Declarațiile de export se depun până în ultima zi a termenului stabilit la articolul 28 alineatul (6) și articolul 29 alineatul (5) în statele membre în care este acceptată declarația de export sau, în cazul în care se aplică dispozițiile articolului 30, în statul membru de depozitare.

- (2) În sensul prezentului articol, Belgia și Luxemburg sunt considerate un singur stat membru pentru aplicarea articolului 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80.

Articolul 33

- (1) Anterior acceptării declarației de plată trebuie constituită o garanție mai mare cu 15 % decât suma calculată în conformitate cu articolul 31 alineatul (2).

- (2) Statele membre pot permite constituirea garanției stipulate în alineatul (1) după acceptarea declarației de plată, în cazul în care dispozițiile naționale:

- cer ca exportatorul să constituie garanția în termen de 30 de zile de la acceptarea respectivă și anterior achitării avansului;
- asigură plata unei sume egale cu valoarea creșterii menționate în alineatul (1) în cazul în care garanția nu este constituită în cadrul termenului limită, cu excepția cazurilor de forță majoră; totuși, poate fi acordat un termen suplimentar dacă exportatorul a luat toate măsurile de precauție necesare.

Articolul 34

- (1) În termen de 60 de zile de la data la care oricare regim prevăzut în articolul 4 sau 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 încetează să mai fie aplicat produselor, acestea:

- părăsesc teritoriul vamal al Comunității în aceeași stare sau
- ajung la destinație în aceeași stare, în cazurile menționate în articolul 36 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) În cazurile reglementate în alineatul (1), se aplică articolul 7 alineatele (3) și (4) și articolele 9 și 10.

Articolul 35

(1) În cazul în care se face dovada dreptului la o restituire pentru produse care au acest drept în conformitate cu prezentul capitol, avansul și suma de achitat sunt corelate. În cazul în care suma datorată pentru cantitatea exportată este mai mare decât suma plătită în avans, diferența este plătită persoanei în cauză.

În cazul în care suma datorată pentru cantitatea exportată este mai mică decât suma plătită în avans și îndeosebi în cazul în care se aplică dispozițiile alineatului (2), autoritatea competentă trebuie să inițieze fără întârziere procedura prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 în vederea restituirii de către operator a diferenței dintre aceste două sume, la care se adaugă 15 %.

(2) Prin derogare de la articolul 50 și fără a se încălca dispozițiile celui de-al doilea paragraf al alineatului (1) din prezentul articol, în cazul în care nu au fost respectate unul sau mai multe dintre termenele limită stabilite în prezentul regulament, restituirea care se plătește pentru exporturile în cauză, cu excepția cazurilor de forță majoră, este rectificată după cum urmează:

- în prima etapă este redusă cu 15 % în cazul în care unul sau mai multe dintre termenele limită stabilite în articolul 15 alineatul (1), articolul 28 alineatul (6), articolul 29 alineatul (5) și articolul 34 alineatul (1) au fost depășite; această restituire redusă se reduce cu 2 % pentru fiecare zi cu care sunt depășite termenele limită stabilite în articolul 15 alineatul (1), articolul 28 alineatul (6) și articolul 29 alineatul (5) și cu 5 % pentru fiecare zi cu care este depășit termenul limită stabilit în articolul 34 alineatul (1);
- în cazul în care documentele menționate în articolul 49 alineatul (2) sunt prezentate în termen de șase luni de la termenul stabilit, restituirea rectificată acolo unde este cazul în conformitate cu prima liniuță va fi redusă cu o sumă egală cu 15 % din restituirea care trebuia să fie plătită dacă ar fi fost respectate toate termenele limită.

Articolul 50 alineatele (4) și (6) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) În cazul în care, din motive de forță majoră, suma datorată este mai mică decât suma plătită în avans, creșterea de 15 % nu se aplică.

(4) În cazul în care produsul nu a ajuns la destinația pentru care a fost calculat avansul din cauza unei nereguli comise de o terță

parte în detrimentul exportatorului și în cazul în care acesta informează imediat autoritățile competente despre acest lucru din proprie inițiativă și în scris, creșterea menționată în alineatul (1) se limitează la dobânda care se plătește pentru perioada de timp scursă de la primirea avansului și restituirea acestuia, calculată în conformitate cu cel de-al patrulea paragraf al articolului 52 alineatul (1).

Această dispoziție nu se aplică în cazul în care autoritățile competente au notificat deja exportatorului intenția lor de a efectua o verificare sau dacă exportatorul a aflat prin alt mijloc de această intenție.

TITLUL III

ALTE TIPURI DE EXPORT ȘI CAZURILE SPECIALE

CAPITOLUL 1

Destinații considerate ca exporturi de pe teritoriul Comunității și proviziile alimentare

Articolul 36

(1) Pentru aplicarea prezentului regulament, se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității următoarele:

- (a) proviziile alimentare furnizate în cadrul Comunității pentru:
 - navele aflate pe mare;
 - aeronavele care efectuează curse internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității;
- (b) proviziile destinate organizațiilor internaționale stabilite pe teritoriul Comunității;
- (c) proviziile destinate forțelor armate staționate pe teritoriul unui stat membru, dar care nu servesc sub comanda acestuia.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică numai dacă importurile de produse de același tip din țări terțe și care sunt destinate aceleiași utilizări sunt scutite de taxe la import în statul membru în cauză.

(3) Livrările de produse către antrepozitele situate pe teritoriul Comunității și care aparțin organizațiilor internaționale specializate în ajutoare umanitare, destinate operațiunilor de ajutor alimentar în țări terțe, se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității.

Autorizația pentru aplicarea primului paragraf se acordă de către autoritățile competente ale statului membru de depozitare, care stabilește statutul vamal al antrepozitului și ia măsurile necesare pentru a se asigura că produsele în cauză ajung la destinație.

(4) Dispozițiile articolului 5 se aplică pentru livrările prevăzute la prezentul articol.

Articolul 37

(1) În cazul livrărilor menționate în articolele 36 și 44, statele membre, prin derogare de la dispozițiile articolului 5, pot autoriza următoarea procedură pentru plata restituirilor. Exportatorii autorizați să urmeze această procedură nu pot urma în același timp procedura normală pentru aceleași produse.

Autorizația poate fi limitată la anumite locuri de încărcare din statul membru exportator. Autorizația poate acoperi încărcarea în alte state membre, caz în care se aplică articolul 8.

(2) Pentru produsele încărcate în fiecare lună în condițiile prevăzute la prezentul articol, ultima zi din lună va fi folosită la stabilirea cuantumului restituirii, iar în cazul în care restituirea este stabilită în avans, la rectificările care se aduc la aceasta.

În cazul statelor membre care nu fac parte din uniunea economică și monetară, ultima zi din lună va fi folosită și pentru stabilirea cursului de schimb pentru euro în moneda națională, curs care se aplică cuantumului restituirilor.

(3) În cazul în care restituirea este stabilită în avans sau determinată prin licitație, licența trebuie să fie valabilă în ultima zi a lunii.

(4) Exportatorii trebuie să țină un registru care să conțină următoarele informații:

- (a) datele necesare identificării produselor în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);
- (b) numele sau numărul de înregistrare al navei (navelor) sau aeronavei în care sunt încărcate produsele;
- (c) data încărcării.

Datele menționate în primul paragraf vor fi trecute în registru cel mai târziu în prima zi lucrătoare de după data încărcării. Cu toate acestea, în cazul în care încărcarea se face în alt stat membru, datele mai sus menționate vor fi trecute în registru cel târziu în prima zi lucrătoare de după data în care exportatorul trebuia să primească notificarea încărcării produselor.

Totodată, exportatorii trebuie să coopereze la toate verificările pe care statele membre le vor considera necesare și să păstreze registrele cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic curent.

(5) Statele membre pot hotărî ca registrele să fie înlocuite cu documentele folosite pentru livrări, pe care autoritățile vamale au certificat data încărcării.

(6) Alineatele (2) și (5) se aplică *mutatis mutandis* pentru livrările menționate în articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c).

Articolul 38

(1) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (a), produsele destinate consumului la bordul aeronavelor sau navelor de pasageri, inclusiv feriboturi, și care sunt preparate anterior încărcării se consideră că au fost preparate la bordul acelor mijloace de transport.

(2) Prezentul articol se aplică doar dacă anterior pregătirii lor exportatorul a pus la dispoziție dovezi suficiente cu privire la cantitatea, tipul și caracteristicile produselor de bază pentru care se solicită restituirea.

(3) Reglementările articolului 40 cu privire la antrepozitul pentru provizii alimentare pot fi aplicate pentru produsele preparate menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 39

(1) Nu se plătesc restituiri dacă produsele pentru care au fost acceptate declarații de export nu au ajuns la o destinație reglementată în articolul 36 în aceeași stare în termen de 60 de zile de la respectiva acceptare.

(2) Articolul 7 alineatele (3) și (4) se aplică în cazurile prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care, anterior ajungerii la o destinație reglementată în articolul 36, un produs pentru care există o declarație de export acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru în care a avut loc această acceptare, se va face dovada ajungerii produsului la destinația specificată cu ajutorul documentului de control T5.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105. Rubrica 104 se andosează corespunzător.

(4) Formularul 302, care însoțește produsele livrate forțelor armate în conformitate cu dispozițiile articolului 36 alineatul (1) litera (c), se echivalează cu documentul de control T5 menționat la alineatul (3), atunci când primirea produselor este certificată pe formular de către autoritățile militare competente.

Articolul 40

(1) Statele membre pot plăti exportatorilor în avans restituirea în condițiile speciale stabilite mai jos, în cazul în care se face dovada că în termen de 30 de zile de la acceptarea declarației de export și cu excepția cazurilor de forță majoră, produsele au fost depuse în amplasamente care se află sub controlul organelor vamale și sunt destinate aprovizionării cu alimente în cadrul Comunității a:

— navelor aflate pe mare

sau

— aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității

sau

— platformelor de foraj și extracție menționate la articolul 44.

În sensul prezentului articol, amplasamentele aflate sub controlul organelor vamale, denumite în continuare „antrepozite de provizii alimentare”, și antrepozitarii trebuie să primească o aprobare specială.

(2) Statele membre pe teritoriile cărora sunt amplasate antrepozitele de provizii alimentare acordă avizul doar pentru antrepozitarii și antrepozitele alimentare care oferă garanțiile necesare. Aprobarea poate fi retrasă.

Aprobarea se acordă doar antrepozitarilor care se angajează în scris:

(a) să plaseze produsele în aceeași stare sau congelate și/sau după ambalare pentru provizii alimentare în cadrul Comunității la bordul:

— navelor aflate pe mare

sau

— aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității

sau

— platformelor de foraj și extracție menționate în articolul 44;

(b) să completeze un registru care să permită autorităților competente să desfășoare orice verificare care este necesară și din care să rezulte în special:

— data intrării în antrepozitul de provizii alimentare;

— numerele de identificare ale documentelor vamale care însoțesc produsele și datele biroului vamal în cauză;

— informațiile cerute pentru identificarea produselor în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);

— data la care produsele părăsesc antrepozitul de produse alimentare;

— numerele de înregistrare și numele (dacă există) navei sau aeronavei pe care sunt încărcate produsele sau numele oricărui antrepozit în care sunt transferate;

— data la care ele sunt plasate la bord;

(c) să păstreze registrul cel puțin trei ani de la terminarea anului calendaristic curent;

(d) să coopereze la orice verificare și, îndeosebi, la verificările periodice, pe care autoritățile competente le consideră necesare pentru controlarea respectării prezentului alineat;

(e) să plătească orice sumă care este solicitată pentru restituire în cazul în care se aplică articolul 42.

(3) Sumele plătite exportatorilor în conformitate cu alineatul (1) se consemnează ca plăți în contul instituției care acordă avansul.

Articolul 41

(1) În cazul în care o declarație de export este acceptată într-un stat membru în care este situat antrepozitul de provizii alimentare, la intrarea mărfurilor în antrepozitul de provizii alimentare autoritățile vamale competente andosează documentul național folosit la obținerea plății în avans a restituirii cu o declarație din care să rezulte că produsele respectă dispozițiile articolului 40.

(2) În cazul în care declarația de export este acceptată în alt stat membru decât acela în care se află antrepozitul de provizii alimentare, dovada amplasării produselor într-un antrepozit de provizii alimentare se va face prin documentul de control T5.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105 din documentul de control T5. Rubrica 104 din documentul de control T5 se completează prin înscrierea unuia dintre următoarele texte sub rubrica „Diverse”:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento — Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) n° 800/1999,

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999,

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισμού ΕΚ Αριθ. 800/1999

— Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 40 du règlement (CE) n° 800/1999,

— Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin — asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

— Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering — artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999.

Biroul vamal competent al statului membru de destinație, după verificarea faptului că produsele au fost trecute în registrul prevăzut la articolul 40 alineatul (2), andosează documentul de control cu o declarație din care să rezulte că produsele au fost plasate în antrepozit.

Articolul 42

(1) În cazul în care un produs plasat într-un antrepozit de produse alimentare nu a ajuns sau nu este în starea necesară trimerii la destinația specificată, antrepozitarul plătește o sumă fixă autorității competente în statul membru în care se face stocarea.

(2) Suma fixă menționată în alineatul (1) se calculează astfel:

- (a) se stabilește totalul taxelor la import aplicabile unui produs identic la punerea în liberă circulație în statul membru în care se face antrepozita;
- (b) suma obținută în conformitate cu litera (a) este apoi mărită cu 20 %.

Cuantumul folosit pentru calculul drepturilor la import este:

- cel aplicabil la data la care produsul a ajuns la destinație, alta decât cea specificată sau la data de la care nu a mai fost disponibil pentru a fi trimis la destinația specificată

sau

- cuantumul aplicabil la data în care s-a aflat că nu s-a respectat destinația obligatorie, pentru cazul în care acea zi nu poate fi determinată.

(3) În cazul în care antrepozitarul poate arăta că suma plătită în avans pentru produsul în cauză este mai mică decât suma fixă calculată în conformitate cu alineatul (2), el plătește doar acea sumă, plus 20 %.

Cu toate acestea, în cazul în care suma este plătită în avans într-un alt stat membru, ea se majorează cu 40 %. În astfel de cazuri, în ceea ce privește statele membre antrepozitare care nu aparțin uniunii monetare europene, suma se convertește în moneda națională a statului membru antrepozitar folosind cursul de schimb pentru euro din ziua folosită pentru calcularea taxelor menționate în alineatul (2) litera (a).

(4) Plata prevăzută în acest articol nu acoperă pierderile ce apar în timpul stocării într-un antrepozit de produse alimentare datorate diminuării naturale sau ambalării.

Articolul 43

(1) Cel puțin o dată la 12 luni autoritățile competente ale statelor membre în care se află localizate antrepozitele de produse alimentare efectuează o verificare fizică a cantității de produse stocate.

Cu toate acestea, în cazul în care intrarea produselor și ieșirea lor din antrepozitele de produse alimentare fac obiectul verificărilor fizice permanente de către autoritățile vamale, autoritățile competente pot limita verificarea la controlul documentelor produselor antrepozitate.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre antrepozitare pot autoriza transferul produselor către alte antrepozite de produse alimentare.

În astfel de cazuri, datele celui de-al doilea antrepozit vor fi trecute în registrele primului. Cel de-al doilea antrepozit și antrepozitarul vor fi, de asemenea, aprobați în mod special în vederea aplicării procedurii privind antrepozitele de produse alimentare.

După ce produsele au fost plasate sub control în cel de-al doilea antrepozit, antrepozitarul acestuia devine răspunzător pentru orice sumă plătită în conformitate cu articolul 42.

(3) În cazul în care al doilea antrepozit de produse alimentare nu este situat în același stat membru cu primul, vor fi furnizate dovezi că produsele au fost plasate în al doilea antrepozit prin originalul la copia de control T5, care va purta una dintre mențiunile stabilite în articolul 41 alineatul (2).

Biroul vamal competent din statul membru de destinație însoțește copia de control T5 cu o declarație care să arate că produsele au intrat în antrepozit după verificarea înscrierii în registrul la care face referire articolul 40 alineatul (2).

(4) În cazul în care produsele sunt luate din antrepozit și duse la bordul unei nave într-un alt stat membru decât cel în care au fost antrepozitate, trebuie furnizată dovada realizării acestui fapt în conformitate cu articolul 39 alineatul (3).

(5) Dovada plasării sub control în alt antrepozit de alimente, dovada distribuirii la bordul unei nave comunitare și dovada livrării în conformitate cu articolul 44 și articolul 45 alineatul (3) litera (a) trebuie furnizate, cu excepția cazurilor de forță majoră, în 12 luni de la ridicarea produselor din antrepozit, articolul 49 alineatele (3), (4) și (5) aplicându-se *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 2

Cazuri speciale*Articolul 44*

(1) În scopul stabilirii cantumului restituirilor, distribuirea produselor pentru consum:

- (a) către platformele de forare și extracție, inclusiv facilitățile conexe care oferă servicii de sprijin pentru astfel de operațiuni, localizate în interiorul recifului continental european sau reciful continental din partea neeuropeană a Comunității, dar dincolo de zona de trei mile de la linia de bază folosită pentru determinarea apelor teritoriale ale statului membru;

și

- (b) în largul mării, către vase maritime sau auxiliare sub pavilionul unui stat membru,

se va considera ca reprezentând distribuire de produse pentru consum în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (a).

„Distribuirea de produse de consum” înseamnă produsele care sunt pentru consum strict la bordul navei.

(2) Alineatul (1) se aplică doar în cazul în care cantumul restituirii este mai mare decât cel mai mic cantum.

Statele membre pot aplica aceste dispoziții tuturor livrărilor de produse de consum numai dacă:

- (a) se furnizează un certificat de distribuție la bord

și

- (b) în cazul platformelor:

- distribuția se face în conformitate cu operațiunile recunoscute ca normale de autoritățile competente ale statului membru de unde are loc transportul către platformă. Legat de aceasta, porturile sau locurile de încărcare, tipul de vas – pentru distribuția pe mare – și tipul de containere și de ambalare, cu excepția cazurilor de forță majoră, sunt cele utilizate în mod normal;
- vasul de transport sau elicopterul este condus de o persoană fizică sau juridică ale cărei acte sunt disponibile pentru a fi consultate și care oferă suficiente detalii despre călătorie sau zbor.

(3) Certificatele de livrare la bord menționate la alineatul (2) litera (a) trebuie să furnizeze informații complete referitoare la produsele și numele și/sau alte detalii de identificare a platformei sau a vasului maritim sau auxiliar către care au fost livrate și data livrării. Statele membre pot solicita să li se ofere informații suplimentare.

Un astfel de certificat trebuie să fie semnat:

- (a) în cazul unei platforme: de o persoană pe care operatorii platformei o consideră responsabilă cu produsele de consum. Autoritățile competente trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că tranzacțiile sunt corecte. Statele membre notifică Comisia despre măsurile luate;

- (b) în cazul vaselor maritime sau auxiliare: de către autoritățile maritime.

Prin derogare de la alineatul (2), în cazul livrărilor către platforme, statele membre pot scuti exportatorii de la obligativitatea prezentării certificatelor de distribuție la bord în cazul livrărilor:

- care se califică pentru o reducere ce nu depășește 3 000 EUR per export;
- care oferă garanții adecvate satisfăcătoare statului membru în privința sosirii la destinație a produsului; și
- care prezintă documente de transport și dovada plății.

(4) Autoritățile competente ale statului membru care asigură restituirea vor executa verificarea cantităților declarate ca livrate la platforme prin verificarea dosarelor exportatorului și operatorului de pe vas sau elicopter. Ele mai trebuie să se asigure că totalul mărfurilor pentru antrepozitare, conform prezentului articol, nu depășește necesitățile echipajului.

În sensul primului paragraf, în cazul în care este necesar, se poate solicita sprijinul autorităților competente din alte state.

(5) În cazurile în care articolul 8 se aplică produselor distribuite pe o platformă, unul dintre textele următoarele se va regăsi la „Diverse” în rubrica 104 a copiei de control T5:

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) n° 800/1999,
- Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 800/1999,
- Bevorrattungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999,
- Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) n° 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma — Regolamento (CE) n. 800/1999,
- Leverantie van boardproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Muonitustoimitukset lautoille — asetus (EY) N:o 800/1999,

— Proviant till plattformar — förordning (EG) nr 800/1999.

(6) În cazurile în care se aplică articolul 40, antrepozitarul se angajează să înregistreze detaliile platformei către care este trimis fiecare transport, numele/numărul vasului/elicopterului și data livrării la bord în registrul menționat la litera (b) a articolului 40 alineatul (2). Certificatele de distribuire menționate la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol se consideră a face parte din aceste registre.

(7) Statele membre stabilesc ținerea unui jurnal cu cantitățile produselor, defalcate după sector, livrate la platformă și care se încadrează în acest articol.

Articolul 45

(1) În scopul determinării cuantumului restituirilor ce trebuie efectuate, produsele pentru antrepozitare în afara Comunității se consideră asemenea celor de la articolul 36 alineatul (1) litera (a).

(2) În cazul în care cuantumul restituirii diferă în funcție de destinație, se va aplica alineatul (1) cu condiția să fie furnizată dovada că produsele de la bord sunt aceleași cu cele care părăsesc teritoriul de autoritate vamală al Comunității în acest scop.

(3) Dovada menționată în alineatul (2) se furnizează în felul următor:

(a) dovada livrării directe pe vas pentru depozitare este furnizată printr-un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări terțe livratoare; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prestabilit în anexa III.

Ele trebuie completate în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității și o limbă folosită folosite în țara terță interesată.

„Livrare directă” înseamnă livrarea unui container sau a unui transport nefragmentat de produse plasat la bordul unui vas;

(b) în cazul în care produsele exportate nu constituie o livrare directă și se află sub supravegherea vamală din țara terță de destinație înainte de livrarea la bord pentru depozitare se furnizează dovada unei astfel de livrări la bordul vasului, însoțită de următoarele documente:

— un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări terțe care atestă faptul că conținutul unui container sau al unui transport de produse nefragmentat a fost plasat într-un antrepozit de produse alimentare și că produsele care îl compun trebuie

folosite doar pentru consum; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prezentat în anexa III; și

— un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări terțe livratoare care atestă că toate produsele din container sau transport au părăsit definitiv depozitul și au fost livrate la bord și care specifică numărul de livrări parțiale; astfel de documente pot fi întocmite după modelul din anexa III;

(c) în cazul în care documentele menționate la litera (a) și la litera (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta dovada sub forma unui certificat de acceptare semnat de șeful de tură sau de un alt ofițer de serviciu și purtând ștampila vasului.

În cazul în care documentele menționate la litera (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta ca dovadă un certificat de acceptare semnat de un angajat al unei linii aeriene și purtând ștampila acestuia;

(d) documentele menționate la litera (a) și la litera (b) a doua liniuță nu sunt acceptate de statele membre dacă nu oferă detalii complete despre produsele livrate la bord și nu atestă data distribuției și numărul de înregistrare și numele (dacă este cazul) al vasului sau aeronavei. Pentru a fi sigure că întreaga cantitate a produselor distribuite pentru consum corespunde necesităților normale ale echipajului și pasagerilor vasului sau aeronavei în cauză, statele membre pot solicita furnizarea de informații suplimentare sau documente.

(4) În toate cazurile, în sprijinul cererilor de plată trebuie prezentată o copie sau fotocopie a documentului de transport și a celui ce oferă dovada plății pentru mărfurile de consum.

(5) Produsele plasate sub regimurile menționate în articolul 40 pot să nu fie folosite pentru livrare în conformitate cu alineatul (3) litera (b).

(6) Articolul 17 se aplică *mutatis mutandis*.

(7) Articolul 37 nu se aplică în cazurile prevăzute de acest articol.

Articolul 46

(1) Prin derogare de la articolul 161 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, se consideră că produsele agricole expediate în Heligoland sunt exportate în sensul dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

(2) Produsele transportate în San Marino nu se consideră ca fiind exportate în sensul dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

Articolul 47

(1) Este posibil să nu se acorde restituiri pentru produsele reexportate în conformitate cu articolul 883 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, cu excepția cazului în care cererile de restituire sau de remitere a taxelor la import sunt respinse ulterior și când sunt îndeplinite celelalte condiții de oferire a restituirii.

(2) Atunci când produsele sunt reexportate conform procedurii menționate la alineatul (1), acea procedură trebuie menționată în documente în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Articolul 48

În cazul exporturilor transportate:

- forțelor armate staționate într-o țară terță, sub comanda unui stat membru sau a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin un stat membru;
- organizațiilor internaționale stabilite într-o țară terță, din care face parte cel puțin un stat membru;
- corpurilor diplomatice stabilite într-o țară terță,

pentru care exportatorul nu poate furniza dovada menționată în articolul 16 alineatul (1) sau (2), produsele se consideră ca fiind importate de țara terță pe al cărei teritoriu sunt staționate astfel de forțe armate, organizații internaționale, corpuri diplomatice, la momentul prezentării dovezii de plată pentru produse, precum și o confirmare de livrare emisă de forțele armate, organizațiile internaționale sau corpurile diplomatice din respectiva țară terță.

TITLUL IV

SISTEMUL RESTITUIRILOR

CAPITOLUL 1

Generalități

Articolul 49

(1) Restituirile se achită doar la depunerea unei cereri speciale de către exportator și de către statul membru pe al cărui teritoriu este acceptată declarația de export.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris, în care sens statele membre pot stabili un formular special sau
- (b) prin transmisie computerizată, în conformitate cu regulile ce urmează a fi stabilite de autoritățile competente.

În sensul prezentului alineat, articolul 192 alineatele (2) și (3) și articolele 222, 223 și 224 din Regulamentul CEE nr. 2454/93 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, documentele legate de plata restituirii sau eliberarea garanției trebuie înaintate în decurs de 12 luni de la data la care este acceptată declarația de export.

În cazul în care licența de export folosită pentru tranzacția de export ce oferă dreptul la restituire este emisă de un stat membru diferit de statul membru exportator, documentele referitoare la restituire trebuie să conțină o fotocopie a ambelor fațete ale licenței adnotată corespunzător.

(3) În cazul în care exemplarul de control T5 sau, atunci când este cazul, documentul național care dovedește ieșirea de pe teritoriul vamal al Comunității nu este returnat biroului de plecare sau organismului central în decurs de trei luni de la emitere din motive independente de voința exportatorului, acesta din urmă trebuie să depună o cerere argumentată la agenția competentă prin care să solicite ca alte documente să fie considerate echivalente.

Documentele care se înaintează în sprijinul unor astfel de cereri trebuie să includă:

(a) în cazul în care exemplarul de control sau documentul național a fost emis ca dovadă a faptului că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității:

- o copie sau fotocopie a documentului de transport;

și

- un document care atestă că produsul a fost prezentat biroului vamal într-o țară terță sau unul sau mai multe din documentele menționate la articolul 16 alineatele (1), (2) și (4).

Cererea care se referă la documentele menționate la a doua liniuță pot primi derogare în cazul exporturilor pentru care restituirea nu depășește 1 200 EUR; în astfel de cazuri, totuși, exportatorul va înainta dovada de efectuare a plății.

În cazul exporturilor către țări terțe care sunt semnate ale Convenției privind regimul de tranzit comun, se consideră documente însoțitoare exemplarul 5 pentru returnare al documentului de tranzit comunitar, cu ștampilele acestor țări, o fotocopie atestată sau o notificare de la biroul vamal de plecare;

(b) în cazul în care se aplică articolul 36, 40 sau 44, o confirmare de la biroul vamal, responsabil pentru verificarea destinației în cauză, care să ateste că au fost îndeplinite condițiile de andosare a exemplarului de control T5 de către biroul menționat sau

- (c) în cazul în care se aplică articolul 36 alineatul (1) sau articolul 40, acceptarea certificatului menționat la articolul 45 alineatul (3) litera (c) și un document ce atestă plata pentru produsele de antrepozit.

În sensul prezentului alineat, certificatul de la biroul vamal de ieșire, care atestă că a fost prezentat exemplarul de control T5 și arată seria și biroul emitent al exemplarului de control și data la care produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, este echivalent cu exemplarul de control T5.

Alineatul 4 se aplică în ceea ce privește prezentarea dovezii echivalente.

- (4) În cazul în care, în ciuda acționării cu deplin profesionalism, exportatorul nu a putut să obțină și să înainteze documentele necesare în conformitate cu articolul 16 în termenul stabilit la alineatul (2), i se poate oferi, la cerere, o perioadă mai mare de timp în care să le prezinte.

- (5) Cererile pentru alte documente ce vor fi considerate echivalente în conformitate cu alineatul (4) se depun în termenul stabilit la alineatul (2). Cu toate acestea, dacă acele cereri sunt depuse în termen de 6 luni după data limită, se aplică dispozițiile articolului 50 alineatul (2) primul paragraf.

- (6) În cazul în care se aplică articolul 37, cererile de achitare a restituirii trebuie depuse, cu excepția cazurilor de forță majoră, în termen de 12 luni după luna de livrare; cu toate acestea, autorizațiile menționate la articolul 37 alineatul (1) pot solicita exportatorilor să depună cererile de plată într-un timp mai scurt.

- (7) Autoritățile competente ale statelor membre pot solicita traducerea tuturor documentelor referitoare la cererile de restituire în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru în cauză.

- (8) Plățile menționate la alineatul (1) se efectuează de către autoritățile competente în termen de trei luni din ziua în care acestea intră în posesia tuturor documentelor și informațiilor necesare pentru rezolvarea cererii, cu excepția următoarelor cazuri:

- (a) *de forță majoră*

sau

- (b) în cazul în care s-a deschis o anchetă administrativă pentru stabilirea dreptului la restituire. În astfel de cazuri, plata se face doar după ce se recunoaște dreptul de restituire

sau

- (c) pentru cererea de compensație menționată în articolul 52 alineatul (2) al doilea paragraf.

- (9) Restituirile pot să nu fie oferite în cazul în care suma este mai mică sau egală cu 60 EUR pentru fiecare declarație de export.

Articolul 50

- (1) În condițiile în care au fost îndeplinite toate condițiile stabilite prin reglementările comunitare pentru a proba dreptul la o restituire, altele decât respectarea unuia dintre termenele stabilite în articolul 7 alineatul (1), articolul 15 alineatul (1) și articolul 40 alineatul (1) se aplică următoarele reguli:

- (a) restituirea se reduce mai întâi cu 15 %;
- (b) restul de restituire, denumită de aici înainte „restituire redusă”, va fi micșorată în continuare după cum urmează:
- (i) 2 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în articolul 15 alineatul (1);
- (ii) 5 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi cu care se depășește termenul stabilit în articolul 7 alineatul (1) sau
- (iii) 10 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în articolul 40 alineatul (1).

- (2) Pentru cazurile în care dovada că au fost îndeplinite toate cerințele stabilite de reglementările comunitare este depusă în 6 luni de la expirarea limitelor de timp stabilite în articolul 49 alineatul (2) și (4), restituirea plătită va fi de 85 % din suma care ar fi trebuit plătită dacă toate cerințele ar fi fost îndeplinite.

În cazul în care dovada că toate cerințele stabilite de reglementările comunitare au fost îndeplinite este oferită în 6 luni de la expirarea termenului stabilit în articolul 49 alineatul (2) și (4), dar termenele stabilite în articolul 7 alineatul (1), articolul 15 alineatul (1) sau articolul 40 alineatul (1) sunt depășite, restituirea plătită este egală cu restituirea redusă în conformitate cu alineatul (1), cu 15 % mai puțin față de suma care ar fi fost plătită dacă termenele ar fi fost respectate.

- (3) În cazul în care o restituire a fost plătită în avans în conformitate cu articolul 24 și unul sau mai multe din termenele stabilite în articolul 7 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (1) nu au fost respectate, partea din garanția forfetară este egală cu:

— reducerea calculată în conformitate cu alineatul (1);

— plus 10 %.

Restul garanției se achită.

În cazul în care o restituire a fost plătită în avans în conformitate cu articolul 24 și dovada că toate cerințele stabilite de regulamentele comunitare au fost îndeplinite este depusă în termen de șase luni de la expirarea termenului limită stabilit în articolul 49 alineatele (2) și (4), suma ce se rambursează este egală cu 85 % din garanție.

Atunci când, în cazurile care intră sub incidența celui de-al treilea paragraf, unul sau mai multe termene stabilite în articolul 7 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (1) au fost îndeplinite, suma restituită este egală cu:

- suma restituită în conformitate cu paragraful al treilea;
- mai puțin partea forfetară din garanție în conformitate cu primul paragraf.

(4) Restituirea totală pierdută nu poate depăși restituirea completă care ar fi fost plătită dacă ar fi fost îndeplinite toate cerințele.

(5) În sensul prezentului articol, nerespectarea termenului stabilit în articolul 39 alineatul (1) se înscrie ca eșec în îndeplinirea termenului stabilit în articolul 7 alineatul (1).

(6) Atunci când se aplică articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 18 alineatul (3) și/sau articolul 51:

- reducerile prevăzute în prezentul articol se calculează pe baza restituirii plătibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 18 alineatul (3) și/sau articolul 51;
- restituirile pierdute în conformitate cu acest articol nu trebuie să le depășească pe cele plătibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 18 alineatul (3) și/sau articolul 51.

CAPITOLUL 2

Penalizări și recuperarea sumelor plătite în plus

Articolul 51

(1) În cazul în care se constată că un exportator, în scopul obținerii unei restituiți la export, a solicitat o restituire care o depășește pe cea aplicată, restituirea datorată pentru exportul respectiv este aceea aplicabilă produselor exportate redusă cu:

- (a) jumătate din diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă exportului respectiv;
- (b) de două ori diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă, în cazul în care exportatorul oferă informații false în mod intenționat.

(2) Restituirea solicitată se consideră a fi suma calculată din informațiile furnizate în conformitate cu articolul 5 sau articolul 26 alineatul (2). În cazul în care restituirea variază în funcție de destinație, partea diferențiată a restituirii aplicate se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 49.

(3) Penalizarea prevăzută la alineatul (1) litera (a) nu se aplică:

- (a) în cazuri de forță majoră;
- (b) în cazuri excepționale, în care exportatorul, din proprie inițiativă, imediat după constatarea faptului că restituirea solicitată este prea mare, notifică autoritatea competentă în scris, dacă aceasta nu l-a informat pe exportator că intenționează să examineze cererea sau exportatorul a aflat despre această intenție, sau autoritatea competentă a stabilit deja că restituirea solicitată este incorectă;
- (c) în cazul unor erori evidente în privința restituirilor solicitate, recunoscute de autoritățile competente;
- (d) în cazul în care restituirea solicitată este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1222/94 și în special cu articolul 3 alineatul (2) și este calculată pe baza cantităților medii folosite într-o perioadă de timp determinată;
- (e) în cazul unor ajustări ale greutății atâta timp cât diferența de greutate se datorează metodelor aplicate la cântărire.

(4) Atunci când reducerea prevăzută la alineatul (1) literele (a) și (b) are ca rezultat o sumă negativă, exportatorul plătește aceea sumă negativă.

(5) Atunci când autoritățile competente stabilesc că restituirea solicitată este incorectă și că exportul nu a avut loc și, în consecință, restituirea nu poate fi redusă, exportatorul plătește penalizările în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (b) care s-ar aplica dacă exportul ar fi avut loc. Atunci când cuantumul restituirii variază în funcție de destinație, se folosește cel mai scăzut cuantum pozitiv sau, dacă este mai mare, cuantumul rezultat din indicațiile privind destinația în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) sau articolul 26 alineatul (4) pentru a calcula restituirea solicitată și restituirea aplicabilă, cu excepția cazului în care se stipulează o destinație obligatorie.

(6) Plata în conformitate cu alineatele (4) și (5) se efectuează în 30 de zile de la primirea cererii. Când această limită de timp nu este respectată, exportatorul plătește dobândă la cuantumul menționat la articolul 52 alineatul (1) în perioada care începe la 30 de zile de la primirea cererii de plată și se încheie în ziua ce o precede pe cea de achitare a sumei cerute.

(7) Penalizările nu se aplică atunci când restituirea solicitată este mai mare decât cea aplicabilă în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), articolul 18 alineatul (3), articolul 35 alineatul (2) și/sau articolul 50.

(8) Penalizările se aplică fără să aducă atingere penalizărilor suplimentare prevăzute la nivel național.

(9) Statele membre pot acorda o derogare de la plata penalizărilor în valoare de 60 EUR sau mai puțin per declarație de export.

(10) Atunci când produsul indicat pe declarația de export sau pe cea de plată nu este acoperit de licență, nu se acordă nici o restituire, iar alineatul (1) nu se aplică.

(11) Atunci când restituirea a fost stabilită în avans, calculul penalizării se bazează pe ratele de restituire valabile în ziua în care a fost depusă cererea de licență și fără a lua în calcul pierderea restituirii în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) sau reducerea acesteia în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sau articolul 18 alineatul (3). Atunci când este necesar, aceste rate se ajustează în ziua în care s-a acceptat declarația de export sau cea de plată.

Articolul 52

(1) Fără a aduce atingere obligației de achitare a sumei negative în conformitate cu articolul 51 alineatul (4), beneficiarul trebuie să ramburseze restituirile primite pe nedrept, ceea ce include orice penalizare aplicabilă în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) și dobânda calculată pe perioada scursă de la plată la restituire. Cu toate acestea,

- (a) în cazul în care restituirea este acoperită de o garanție neeliberată, confiscarea garanției în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) sau articolul 35 alineatul (1) constituie recuperarea sumelor datorate;
- (b) în cazul în care garanția a fost eliberată, beneficiarul plătește acea parte a garanției care ar fi fost forfetară, plus dobânda calculată de la data eliberării până la data ce o precede pe cea a plății.

Plata se face în 30 de zile de la primirea cererii de plată.

În cazul în care beneficiarilor li se cere să restituie fonduri pentru a calcula dobânda, statul membru poate considera plata ca fiind făcută în a 20-a zi după data de cerere a restituirii.

Rata dobânzii aplicabilă se calculează în conformitate cu dispozițiile dreptului intern; totuși, aceasta nu poate să fie mai mică decât rata aplicabilă pentru recuperarea sumelor în conformitate cu prevederile naționale.

În cazul în care plata se face nejustificat, ca rezultat al unei erori a autorităților competente, nu se colectează nici o dobândă sau se percepe cel mult o sumă corespunzătoare profitului realizat nejustificat, ce se stabilește de către statul membru.

În cazul în care restituirea se plătește unui împrumut, acesta și exportatorul poartă în solidar răspunderea pentru restituirea sumelor prea mari plătite, a garanțiilor eliberate nejustificat și a

dobânzii la exporturile în cauză. Totuși, răspunderea împrumutului este limitată la suma la care i-a fost plătită lui, plus dobânda.

(2) Sumele recuperate, cele vizate la articolul (5) alineatele (4) și (5) și dobânda colectată se achită agențiilor plătitoare, care scad sumele respective din cheltuielile Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (EAGGF) fără să aducă atingere articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 595/91 al Consiliului ⁽¹⁾.

În cazul în care termenul pentru plată nu e respectat, statul membru poate decide ca în locul restituirii să fie scăzute din plățile ulterioare către exportatorul respectiv orice sume excesive, garanții eliberate nejustificat și dobânzi compensatorii.

Al doilea paragraf se aplică sumelor ce urmează a fi plătite în conformitate cu articolul 51 alineatele (4) și (5).

(3) Fără să aducă atingere posibilității prevăzute la articolul 51 alineatul (9), de renunțare la aplicarea penalizărilor în cazul unor sume mici, statele membre pot renunța la restituirea restituirilor prea mari, a garanțiilor eliberate nejustificat, a dobânzilor și a sumelor prevăzute în articolul 51 alineatul (4), atunci când astfel de restituiri per declarație de export nu depășesc 60 EUR, cu condiția ca dreptul intern să prevadă reguli similare de nerecuperare în astfel de cazuri.

(4) Obligația de restituire menționată în alineatul (1) nu se aplică:

- (a) în cazul în care plata a fost făcută din greșeala autorităților competente ale statelor membre sau a altei autorități implicate și eroarea nu a putut fi detectată de beneficiar și acesta a acționat de bună-credință sau
- (b) în cazul în care perioada care a trecut între ziua notificării beneficiarului privind decizia finală de oferire a restituirii și cea a primei informări a beneficiarului de către o autoritate națională sau a Comunității referitoare la caracterul nejust al plății în cauză este mai mare de 4 ani. Această dispoziție se aplică numai dacă beneficiarul a acționat de bună-credință.

Acțiunile oricărei terțe părți legate direct sau indirect de formalitățile necesare pentru plata restituirii, inclusiv acțiunile controlului internațional și agențiilor de supervizare se atribuie beneficiarului.

Dispozițiile acestui alineat nu se aplică în cazul avansurilor la restituire. În cazul nerestituirii ca urmare a aplicării acestui alineat, sancțiunea administrativă în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) litera (a) nu se aplică.

⁽¹⁾ JO L 67, 14.3.1991, p. 11.

TITLUL V

și

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 53*

Statele membre comunică Comisiei:

- fără întârziere, cazurile în care se aplică articolul 20 alineatul (1); Comisia informează celelalte state membre;
- pentru fiecare cod de 12 cifre, cantitățile de produse exportate care nu fac obiectul licenței de export cu stabilirea în avans a restituirii pentru cazurile menționate în articolul 4 alineatul (1) primul paragraf prima liniuță, articolul 6 și articolul 45. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura că astfel de comunicări sunt efectuate nu mai târziu de a doua lună după efectuarea formalităților vamale de export.

Articolul 54

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 se abrogă.

Cu toate acestea, respectivul regulament continuă să se aplice:

- exporturilor care fac obiectul declarațiilor de export acceptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament;

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 aprilie 1999.

- în cazul în care Regulamentul (CEE) nr. 565/80 se aplică exporturilor care fac obiectul declarațiilor de plată acceptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) În toate actele comunitare unde se face trimitere la Regulamentele (CEE) nr. 1041/67, (CEE) nr. 192/75, (CEE) nr. 2730/79, (CEE) nr. 798/80, (CEE) nr. 2570/84, (CEE) nr. 2158/87 și (CEE) nr. 3665/87 sau la articolele acestor regulamente, această trimitere trebuie interpretată ca trimitere la prezentul regulament sau la articolele corespunzătoare ale acestuia.

În anexa I este prezentat un tabel de corespondență referitor la articolele din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87.

Articolul 55

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 1999.

La aplicarea de către părțile interesate, dispozițiile articolului 7 alineatul (1) al doilea paragraf și ale articolului 15 alineatul (4) se aplică exporturilor pentru care au fost efectuate formalitățile vamale de export la sau după 19 ianuarie 1998.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

ANEXĂ

Tabel corespondență

Prezentul Regulament	Regulamentul (CEE) nr. 3665/87
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	-
Articolul 4	Articolul 2a
Articolul 5	Articolul 3
Articolul 6	Articolul 3a
Articolul 7	Articolul 4
Articolul 8	Articolul 6
Articolul 9	Articolul 6a
Articolul 10	Articolul 7
Articolul 11 alineatele (1), (5) și (6)	Articolul 8
Articolul 11 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 9
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 14	Articolul 16
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16	Articolul 18
Articolul 17	Articolul 19
Articolul 18	Articolul 20
Articolul 19	Articolul 21
Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 5
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 21	Articolul 13
Articolul 22	Articolul 14
Articolul 23	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 24	Articolul 22
Articolul 25	Articolul 23
Articolul 26	Articolul 25
Articolul 27	Articolul 26
Articolul 28 alineatele (1), (2), (3), (5) și (6)	Articolul 27
Articolul 29	Articolul 28
Articolul 30	Articolul 28a
Articolul 31	Articolul 29
Articolul 32	Articolul 30
Articolul 33	Articolul 31
Articolul 34	Articolul 32
Articolul 35	Articolul 33
Articolul 36	Articolul 34
Articolul 37	Articolul 35
Articolul 38	Articolul 36
Articolul 39	Articolul 37
Articolul 40	Articolul 38
Articolul 41	Articolul 39
Articolul 42	Articolul 40

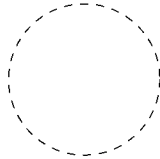
Prezentul Regulament	Regulamentul (CEE) nr. 3665/87
Articolul 43	Articolul 41
Articolul 44	Articolul 42
Articolul 45	Articolul 43
Articolul 46	Articolul 44
Articolul 47	Articolul 45
Articolul 48	Articolul 46
Articolul 49 alineatele (1)-(7)	Articolul 47
Articolul 49 alineatul (9)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 50	Articolul 48
Articolul 51	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 52	Articolul 11 alineatele (3)-(6)
Articolul 53	Articolul 49
Articolul 54	Articolul 50
Articolul 55	Articolul 51
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa III
Anexa III	Anexa IV
Anexa IV	
Anexa V	

ANEXA II

Lista țărilor terțe menționate la articolul 16 alineatul (2) litera (d), care cere ca produsele să fie importate înainte ca fondurile să fie transferate sub formă de plată

Algeria	Malawi
Burundi	Malta
Guinea Ecuatorială	St. Lucia
Kenya	Senegal
Lesotho	Tanzania

ANEXA III

1. Exportator (nume și adresa completă în statul membru)		CERTIFICAT DE LIVRARE MĂRFURI PE NAVE ȘI AERONAVE DIN ȚĂRI TERȚE	
2. Antrepozit de produse alimentare (nume și adresă completă în țara terță)		Notă: Acest formular trebuie completat citeț de mână sau la mașina de scris	
		3. Statul membru exportator	X
5. Numele vasului și al țării unde este înregistrat sau numărul de înregistrare al aeronavei		X	
		4. Țara de destinație	
7. Tipul și data documentului de transport		6. Tipul, numărul și data documentului de export emis de birou vamal	
8. Marcaje și numere – Numărul și tipul coletelor - Descrierea mărfurilor		9. Greutatea brută (kg)	10. Cantitatea netă ⁽¹⁾
11. VIZA AUTORITĂȚILOR VAMALE ALE ȚĂRII ÎN CARE ARE LOC ANTREPOZITAREA Prin prezenta se certifică că mărfurile de mai sus A. au fost livrate la bordul navei sau aeronavei menționate la rubrica 5 ⁽²⁾ B. se află în antrepozitul indicat în rubrica 2 și va fi folosit doar pentru antrepoziterea produselor alimentare ⁽²⁾ . Remarci			
Locul și data		Semnătura și ștampila autorităților vamale	
			

⁽¹⁾ Kilograme sau altă unitate de măsură.⁽²⁾ Ștergeți unde este cazul.

ANEXA IV

Lista țărilor terțe și a teritoriilor menționate la articolul 17 literele (b) și (c)

Islanda	Slovacia
Norvegia	Ungaria
Liechtenstein	România
Elveția	Bulgaria
Heligoland	Albania
Andora	Ucraina
Gibraltar	Belarus
Ceuta și Melilla	Moldova
Vatican	Rusia
Malta	Georgia
Cipru	Armenia
Maroc	Azerbaidjan
Turcia	Slovenia
Estonia	Croația
Letonia	Bosnia-Herțegovina
Lituania	Serbia și Muntenegru
Polonia	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei
Republica Cehă	

ANEXA V

Lista produselor cărora li se aplică articolul 20 alineatul (4) litera (d)

- I. Produse enumerate în articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 3072/95 (orez)
- II. Produse enumerate în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 (zahăr și isoglucoză)
- III. Produse enumerate în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 (cereale)

IV.

Cod NC	Vacă/vițel
0102	Bovine în viu
0201	Carne de bovine proaspătă sau refrigerată
0202	Carne de vită congelată
0206 10 95	Burtă de vită, proaspătă sau refrigerată
0206 29 91	Burtă de vită congelată

V.

Cod NC	Lapte și produse lactate
0402	Lapte și smântână, concentrate sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori
0403 90 11- 0403 90 39	Lapte pudră
0404 90 21- 0404 90 89	Constituenți lapte
0405	Unt și alte grăsimi și uleiuri derivate din lapte
0406 20	Brânză rasă sau pudră
0406 30	Brânză frământată
0406 90 13- 0406 90 27 0406 90 61- 0406 90 81 0406 90 86- 0406 90 88	} alte brânzeturi

VI.

Cod NC	Vinuri
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	} Vinuri de masă în vrac

VII.

Cod NC	Produse agricole exportate sub formă de produse neacoperite de anexa II la tratat
1901 90 91	- - - Care nu conțin grăsimi din lapte, zahăr, isoglucoză, glucoză sau amidon sau care au în greutate mai puțin de 1,5 % grăsimi din lapte, 5 % zahăr (inclusiv isoglucoză), 5 % glucoză sau amidon, exclusiv preparate sub formă de pudră obținute din produsele de la pozițiile tarifare de la 0401 la 0404
2101 12 92	- - - Preparare având la bază aceste extracte, esențe sau concentrate din cafea
2101 20 92	- - - Preparare din extracte, esențe sau concentrate din ceai sau maté
3505 10 10- 3505 10 90	Dextrină și alte tipuri de amidon modificate
3809 10 10- 3809 10 90	Agenți de finisare, agenți de vopsire sau fixare a vopselelor și a altor produse și preparate pe bază de substanțe din amidon